

İYOV

¹ Uz ülkesinde İyov adında bir adam vardı. Bu adam kusursuz ve doğruydü, Tanrı'dan korkardı ve kötülükten kaçınırdı.

² Kendisine yedi oğul ve üç kız doğdu.

³ Malları olarak da yedi bin koyunu, üç bin devesi, beş yüz çift öküzü, beş yüz dişi eşeği ve çok büyük bir ev halkı vardı; öyle ki, bu adam bütün doğu çocuklarının en büyüğüdü.

⁴ Oğulları gider ve her biri kendi doğum gününde evinde bir ziyafet verirdi; gönderip üç kız kardeşlerini de kendileriyle birlikte yiyip içmeleri için çağırırlardı.

⁵ Böylece ziyafet günleri sona erince, İyov onları gönderip kutsardı ve sabah erkenden kalkıp hepsinin sayısına göre yakmalık sunular sunardı. Çünkü İyov, “Oğullarım günah işlemiş ve yüreklerinde Tanrı'yı inkâr etmiş olabilirler” derdi. İyov sürekli böyle yapardı.

⁶ Tanrı oğulları kendilerini Yahve'nin önünde sunmak için geldikleri gün, Şeytan da onların arasında geldi.

⁷ Yahve Şeytan'a, “Nereden geldin?” dedi.

O zaman Şeytan Yahve'ye yanıt verip, “Yeryüzünde dolaşmaktan, inip çıkmaktan” dedi.

⁸ Yahve Şeytan'a, “Hizmetkârım İyov'u düşündün mü? Çünkü yeryüzünde onun gibisi yoktur; kusursuz ve doğru bir adam, Tanrı'dan korkar ve kötülükten kaçınır.”

9 O zaman Şeytan Yahve'ye yanıt verip, “İyov boşuna mı Tanrı'dan korkuyor?”

10 Onun etrafına, evinin etrafına ve sahip olduğu her şeyi enrafına, her yandan çit örmedin mi? Ellerinini işini bereketledin ve ülkede onun malı arttı.

11 Ama şimdi elini uzat da sahip olduğu her şeye dokun, yüzüne karşı seni inkâr edecektir.” dedi

12 Yahve Şeytan'a, “İşte, nesi varsa senin elinde. Yalnız kendisine elini uzatma” dedi.

Böylece Şeytan, Yahve'nin önünden çıktı.

13 Günlerden bir gün, oğulları ve kızları, ağabeylerinin evinde yemek yiyip şarap içerken,

14 İyov'a bir ulak geldi ve, “Öküzler çift sürüyordu, eşekler de yanlarında otluyordu,

15 Sabalılar saldırdı ve onları alıp götürdü. Evet, hizmetçileri kılıçtan geçirdiler, yalnız ben, sana bildireyim diye kaçıp kurtuldum” dedi.

16 O daha konuşurken, bir başkası da gelip, “Tanrı'nın ateşi gökyüzünden düştü, koyunları ve hizmetçileri yakıp yok etti, yalnız ben, sana bildireyim diye kaçıp kurtuldum” dedi.

17 O daha konuşurken, bir başkası daha gelip, “Keldaniler üç bölük halinde develere saldırdılar, onları alıp götürdüler, evet, hizmetçileri kılıçtan geçirdiler; ve yalnız ben, sana bildireyim diye kaçıp kurtuldum.” dedi.

18 O daha konuşurken, bir başkası daha gelip, “Oğulların ve kızların ağabeylerinin evinde yemek yiyor ve şarap içiyorlardı” dedi.

19 Ve işte, çölden büyük bir rüzgar geldi, evin dört köşesine çarptı ve ev gençlerin üzerine yıkıldı, ve öldüler. Sana bildireyim diye, yalnız ben kaçıp kurtuldum.”

20 Bunun üzerine İyov kalktı, cübbesini yırttı, başını tıraş etti, yere kapanıp tapındı.

21 “Çıplak çıktım annemin rahminden, çıplak da döneceğim oraya” dedi. “Yahve verdi, Yahve aldı. “Yahve'nin adı yücelsin.”

22 Bütün bunlarda İyov günah işlemedi, Tanrı'yı da suçlamadı.

2

1 Yine, Tanrı'nın oğulları kendilerini Yahve'nin önünde sunmak için geldikleri gün, Şeytan da onların arasında Yahve'nin önünde kendini sunmak için geldi.

2 Yahve Şeytan'a, “Nereden geldin?” diye sordu.

Şeytan Yahve'ye yanıt verip, “Yeryüzünde dolaşmaktan, inip çıkmaktan” dedi.

3 Yahve Şeytan'a, “Hizmetkârım İyov'u düşündün mü? Çünkü yeryüzünde onun gibisi yoktur. Kusursuz ve doğru bir adamdır, Tanrı'dan korkar, kötülükten kaçınır. Sen beni sebepsiz yere onu harap etmek için kışkırttığın halde, hâlâ dürüstlüğü koruyor.”

4 Şeytan Yahve'ye yanıt verip, “Deri yerine deri” dedi. “Evet, insan yaşamı için nesi varsa verir.

5 Ama şimdi elini uzat, kemiğine ve etine dokun, yüzüne karşı seni inkâr edecektir.”

6 Yahve Şeytan'a, “İşte, o senin elinde. Yalnız canını esirge” dedi.

7 Böylece Şeytan, Yahve'nin önünden çıktı ve İyov'u ayağının tabanından başına kadar acı veren yaralarla vurdu.

⁸ İyov kendini kazımak için bir çömlek parçası aldı ve kül içinde oturdu.

⁹ O zaman karısı ona, “Hâlâ dürüstlüğünü koruyor musun? Tanrı'yı inkâr et ve öl” dedi.

¹⁰ Ama o, ona, “Akılsız kadınlardan biri gibi konuşuyorsun. Ne? Tanrı'nın elinden iyilik kabul edelim de, kötülük kabul etmeyelim mi?” dedi.

Bütün bunlarda İyov dudaklarıyla günah işlemedi.

¹¹ İyov'un üç dostu, başına gelen bütün bu kötülükleri duyduklarında, her biri kendi yerinden geldi: Temanlı Elifaz, Şuahlı Bildad ve Naamalı Sofar; ve onunla acınmak ve onu teselli etmek üzere gelmek için birbirleriyle sözleştiler.

¹² Uzaktan gözlerini kaldırdıklarında onu tanımadılar, seslerini yükseltip ağladılar; ve her biri cübbesini yırttı ve gökyüzüne doğru başlarına toprak saçtılar.

¹³ Böylece yedi gün yedi gece onunla birlikte yerde oturdular ve kimse ona tek bir söz söylemedi, çünkü kederinin çok büyük olduğunu gördüler.

3

¹ Bundan sonra İyov ağzını açtı ve doğduğu günü lanetledi.

² İyov şöyle yanıt verdi:

³ “Doğduğum gün,
‘Bir erkek çocuğa gebe kaldı’ denen gece yok olsun.

⁴ O gün karanlık olsun.

Yukarıdan Tanrı onu aramasın,
Onun üzerine ışık parlamasın.

⁵ Karanlık ve ölüm gölgesi ona sahip çıksınlar.

Üzerinde bir bulut dursun.

- Günü karartan her şey onu dehşete soksun.
6 O geceye gelince, onu koyu karanlık yakalasın.
Yılın günleri arasında sevinmesin.
Ayların sayısına girmesin.
- 7 İşte, o gece kısır olsun.
İçinde sevinç sesi duyulmasın.
- 8 Günü lanetyelenler,
Levyatan'ı uyandırmaya hazır olanlar onu lan-
etlesin.
- 9 Alacakaranlığın yıldızları kararsın.
Işık arasın da olmasın,
Sabahın göz kapaklarını da görmesin.
- 10 Çünkü annemin rahminin kapılarını kapatmadı,
Gözümden sıkıntıyı gizlemedi.
- 11 “Neden rahimden çıkarken ölmedim?
Annem beni doğururken ruhumu neden teslim
etmedim?
- 12 Neden beni dizler,
Emeyim diye memeler karşıladı?
- 13 Çünkü yatmış ve sessiz olurdum.
Uyumuş olurdum,
- 14 Kendilerine harabeler yapmış olan,
Yeryüzünün kralları ve danışmanlarıyla bir-
likte,
- 15 Ya da evlerini gümüşle doldurmuş olan,
Altın sahibi beylerle birlikte rahat etmiş olur-
dum.
- 16 Ya da hiç ışığı görmemiş bebekler gibi,
Gizlilikte vaktinden önce doğmuş bir çocuk gibi
olurdum.
- 17 Orada kötüler sıkıntı çektirmeyi bırakırlar.
Yorgunlar orada rahatlar.
- 18 Tutuklular orada hep rahattır.

- Angaryacının sesini duymazlar.
19 Küçük de büyük de oradadır.
Hizmetçi efendisinden özgürdür.
20 “Neden sefalet içinde olana ışık,
Canı acı olana yaşam verilir?
21 Onlar ki, ölümü özlerler, ama gelmez;
Gizli hazinelerden daha çok onu ararlar,
22 Mezarı bulduklarında,
Fazlasıyla çoşup sevinç duyarlar?
23 Neden yolu gizli olan,
Tanrı'nın çitle çevirdiği adama ışık verilir?
24 Çünkü inlemem ekmek yememden önce geliyor.
İnlemelerim su gibi dökülüyor.
25 Çünkü korktuğum şey başıma geliyor,
Ve çekindiğim şey üzerime geliyor.
26 Rahat değilim, ne de sakınım, ne de dinlenmem
var;
Ama sıkıntı geliyor.”

4

- 1 Temanlı Elifaz şöyle karşılık verdi:
2 “Eğer birisi seninle konuşmaya kalkışırsa keder-
lenir misin?
3 İşte, birçok kişiye sen ders verdin,
Zayıf elleri güçlendirdin.
4 Senin sözlerin düşeni destek oldu,
Güçsüz dizleri sağlamaştırdın.
5 Ama şimdi sana gelince sen bitkin düştün.
Sana dokununca rahatsız oldun.
6 Senin güvendiğin kendi dindarlığın değil mi?
Umudun kendi yollarının doğruluğu değil mi?
7 “Şimdi hatırla, kim suçsuz olup mahvoldu?
Ya da dürüstler nerede kesilip atıldı?

- 8 Benim gördüğüme göre, kötülük sürenler
Ve sıkıntı ekenler, onu biçiyorlar.
- 9 Tanrı'nın soluğuyla mahvoluyorlar.
Öfkesinin soluğuyla yok oluyorlar.
- 10 Aslanın kükremesi,
Kızgın aslanın sesi,
Genç aslanların dişleri kırıldı.
- 11 Yaşlı aslan av eksikliğinden yok oluyor.
Dişi aslanın yavruları dağılıyorlar.
- 12 “Şimdi gizlice bana bir şey getirildi.
Ondan kulağım bir fısıltısı aldı.
- 13 Gece görümlerinden gelen düşünceler içinde,
İnsanların üzerine derin uyku çöktüğünde,
- 14 Üzerime korku ve titreme geldi,
Bütün kemiklerimi titretti.
- 15 O zaman önümden bir ruh geçti.
Bedenimin tüyleri ürperdi.
- 16 Yerinde durdu, ama görünüşünü seçemedim.
Gözlerimin önünde bir suret vardı.
Sessizlik oldu, o zaman bir ses duydum, şöyle
diyordu:
- 17 “Ölümlü insan Tanrı'dan daha adil olur mu?
İnsan kendi Yaratıcısı'ndan daha temiz olur
mu?
- 18 İşte, hizmetkârlarına güvenmiyor.
Meleklerini hatayla suçluyor.
- 19 Çamurdan evlerde oturanlar,
Temelleri toprakta olanlar,
Güveden önce ezilenler ne kadar da çok!
- 20 Sabah ile akşam arasında harap olurlar.
Kimse farkına varmadan sonsuza dek yok
olurlar.
- 21 İçlerindeki çadır ipleri çekilip alınmıyor mu?

Ölüyorlar, ama bilgelik olmadan.'

5

- 1 “Şimdi çağır; sana yanıt verecek biri var mı?
Kutsallardan hangisine yöneleceksin?
- 2 Çünkü kin, akılsızı öldürür,
Kıskançlık da saf insanı öldürür.
- 3 Akılsızın kök saldığını gördüm,
Ama hemen onun meskenini lanetledim.
- 4 Onun çocukları güvenlikten uzaktır.
Kapıda eziliriler.
Onları kurtaracak kimse de yoktur.
- 5 Açlar onun ürününü yer,
Dikenlerin arasından bile alır.
Tuzak onların malları için ağzını açmıştır.
- 6 Çünkü sıkıntı topraktan çıkmaz,
Dert de yerden bitmez.
- 7 Ama insan sıkıntıya doğar,
Kıvılcımların yukarı uçtuğu gibi.
- 8 “Ama ben Tanrı'yı arardım.
Davamı Tanrı'ya bıraktırdım.
- 9 Anlaşılmaz büyük işler yapan,
Sayısız şaşılacak şeyler yaratan Tanrı'ya.
- 10 O ki, yeryüzüne yağmur verir,
Tarlaların üzerine su gönderir;
- 11 Böylece alçak olanları yüksek yere koyar,
Yas tutanları güvenliğe çıkarır.
- 12 Kurnazların planlarını bozar,
Öyle ki, elleri düzenlerini yapamaz.
- 13 Bilgeleri kendi kurnazlıklarında yakalar;
Kurnazların öğüdü baş aşağı gider.
- 14 Gündüz karanlıkla karşılaşır,
Öğleyin de gece gibi el yordamıyla dolaşırlar.

- 15 Ama kılıçtan, onların ağızlarından,
Yoksulu güçlünün elinden kurtarır.
- 16 Böylece yoksulun umudu olur,
Adaletsizlik de ağızını kapatır.
- 17 “İşte, Tanrı'nın terbiye ettiği adam mutludur.
Bu yüzden Her Şeye Gücü Yeten'in terbiyesini
hor görme.
- 18 Çünkü O incitir ve O sarar.
O yaralar, O'nun elleri iyileştirir.
- 19 Seni altı sıkıntı içinde kurtaracak,
Evet, yedisinde sana kötülük dokunmayacak.
- 20 Kıtlıkta seni ölümden,
Savaşta kılıcın gücünden kurtaracak.
- 21 Dilin kamçısından saklı kalacaksın,
Yıkım gelince ondan korkmayacaksın.
- 22 Yıkıma ve kıtlığa güleceksin,
Yeryüzünün hayvanlarından korkmayacaksın.
- 23 Çünkü kırın taşlarıyla dost olacaksın.
Kırın hayvanları seninle barış içinde olacak.
- 24 Çadırının barış içinde olduğunu bileceksin.
Ağılını ziyaret edeceksin ve hiçbir eksiğin ol-
mayacak.
- 25 Ve soyunun büyük olacağını,
Soyunun yeryüzünün otu gibi olacağını bile-
ceksin.
- 26 Tam ihtiyaçlıkta mezarına geleceksin,
Tıpkı mevsiminde gelen başak gibi.
- 27 İşte, araştırdık. Böyledir.
Bunu işit de, kendi iyiliğin için bil.”

6

¹ O zaman İyov şöyle karşılık verdi,

- 2 “Keşke sıkıntım tartılsa,
Bütün felaketim de teraziye konsa!
- 3 Çünkü şimdi deniz kumundan daha ağır olurdu,
Bu yüzden sözlerim düşüncesizce oldu.
- 4 Çünkü Her Şeye Gücü Yeten'in okları içimde.
Ruhum onların zehirini içiyor.
Tanrı'nın dehşetleri bana karşı dizildiler.
- 5 Eşek otu varken anırır mı?
Ya da öküz yeminin üzerine böğürür mü?
- 6 Tadı olmayan şey tuzsuz yenir mi?
Ya da yumurtanın beyazında tat var mı?
- 7 Canım onlara dokunmayı reddediyor.
Onlar benim için iğrenç bir yiyecek gibidir.
- 8 “Keşke yerine gelse,
Özlediğim şeyi Tanrı verse,
9 Tanrı beni ezmeyi hoş görse,
Elini serbest bıraksa da, beni kesip atsa!
- 10 Bu benim tesellim olsun,
Evet, esirgemeyen acının içinde sevineyim,
Kutsal Olan'ın sözlerini inkâr etmedim diye.
- 11 Gücüm nedir ki, bekleyeyim?
Sonum nedir ki, sabredeyim?
- 12 Gücüm taşların gücü müdür?
Ya da etim tunçtan mıdır?
- 13 Kendime yardımım yok mu,
Bilgelik benden uzaklaştırıldı?
- 14 “Bayılmaya hazır olana, dostundan şefkât gerek;
Yüce Olan'ın korkusunu terk etse bile.
- 15 Kardeşlerim aldatıcı bir dere gibi,
Geçip giden derelerin kanalı gibi davrandılar;
- 16 O dereler ki, buz yüzünden karanlıktır,
Kar onların içinde saklanır.

- 17 Kurak mevsimde yok olurlar.
Sıcak olduğunda yerlerinden tükenirler.
- 18 Yanlarında seyahat eden kervanlar sapar.
Çöle çıkarlar ve yok olurlar.
- 19 Tema kervanları baktılar.
Şeba yolcuları onları bekliyorlar.
- 20 Güvenmiş oldukları için sıkıntıya düştüler.
Oraya vardıklarında şaşkına döndüler.
- 21 Çünkü şimdi siz bir hiç oldunuz.
Bir dehşet görüyorsunuz ve korkuyorsunuz.
- 22 Hiç, 'Bana verin' dedim mi?
Ya da, 'Malınızdan bana bir armağan verin'?
- 23 Ya da, 'Beni düşmanın elinden kurtarın' dedim mi?
Ya da, 'Zulmedenlerin elinden beni kurtarın' dedim mi?
- 24 Bana öğretin de susayım.
Bana hatamı anlatın.
- 25 Doğruluk sözleri ne kadar da güçlüdür!
Ama azarlamanız neyi azarlıyor?
- 26 Çaresizin sözleri rüzgâr gibi olduğundan,
Sözleri mi azarlamayı düşünüyorsunuz?
- 27 Evet, öksüzler için kura çekerdiniz,
Dostunuz için de pazarlık ederdiniz.
- 28 Şimdi lütfedip bana bakın,
Çünkü kesinlikle yüzünüze karşı yalan söylemeyeceğim.
- 29 Lütfen geri dönün.
Haksızlık olmasın.
Evet, geri dönün.
Benim davam doğrudur.
- 30 Dilimde haksızlık var mı?
Damağım kötü şeyleri ayırt etmez mi?

7

- 1 “Yeryüzünde insan zorla çalıştırılmıyor mu?
Günleri ücretli bir işçinin günleri gibi değil
midir?
- 2 Gölgeyi içtenlikle arzulayan bir hizmetçi,
Ücretini arayan bir ücretli gibi,
- 3 Böylece sefalet ayları bana mülk edindirildi,
Benim için yorucu geceler belirlendi.
- 4 Yattığımda, ‘Ne zaman kalkacağım ve gece
geçecek?’ diyorum.
Gün doğana dek dönüp duruyorum.
- 5 Etim kurtlarla ve topraktan kabuklarla kaplı.
Derim kapanıyor ve yine açılıyor.
- 6 Günlerim dokumacının mekiğinden daha hızlı,
Umutsuz bir şekilde tükeniyor.
- 7 Hayatımın bir soluk olduğunu hatırla.
Gözüm artık iyilik görmeyecek.
- 8 Beni görmekte olanın gözü artık beni görmeyecek.
Senin gözlerin üzerimde olacak, ama ben ol-
mayacağım.
- 9 Bulut nasıl dağılıp yok olursa,
Şeol'e inen de bir daha çıkamaz.
- 10 Artık evine dönmeyecek,
Yeri de onu tanımaz olacak.
- 11 Bu yüzden susmayacağım.
Ruhumun sıkıntısıyla konuşacağım.
Canımın acılığıyla yakınacağım.
- 12 Ben deniz miyim ya da deniz canavarı mıyım ki,
Üzerime bekçi koydun?
- 13 Yatağım beni rahatlatacak,
Döşeğim yakınmamı hafifletecek dediğimde,
- 14 O zaman beni düşlerle korkutuyor,
Görüntülerle dehşete düşürüyorsun.

- 15 Böylece canım boğulmayı,
Kemiklerimden daha çok ölümü seçiyor.
- 16 Hayatımdan nefret ediyorum.
Sonsuza dek yaşamak istemiyorum.
Beni tek başıma bırak, çünkü günlerim bir
soluktan ibaret.
- 17 İnsan nedir ki, onu büyütesin,
Düşünceni onunla meşgul edesin,
- 18 Her sabah onu ziyaret edip
Her an onu sınavasın?
- 19 Ne zamana dek benden gözünü ayırmayacaksın,
Tükürüğümü yutuncaya dek beni tek başıma
bırakmayacaksın?
- 20 Eğer günah işlediysem, sana ne yaptım, ey insan
gözcüsü?
Neden beni kendine hedef koydun,
Böylece ben kendime yük oldum?
- 21 Neden itaatsizliğimi bağışlamıyor, suçumu or-
tadan kaldırmıyorsun?
Çünkü şimdi toprak içinde yatacağım.
Beni gayretle arayacaksın, ama ben olmaya-
cağım.”

8

- 1 O zaman Şuahlı Bildad şöyle karşılık verdi:
- 2 “Ne zamana dek bu şeyleri söyleyeceksin?
Ağzının sözleri güçlü bir rüzgâr mı olacak?
- 3 Tanrı adaleti mi saptırıyor?
Yoksa Her Şeye Gücü Yeten doğruluğu mu
saptırıyor?
- 4 Çocukların O'na karşı günah işlediyse,
Onları itaatsizliklerinin eline teslim etti.
- 5 Eğer Tanrı'yı gayretle aramak istiyorsan,

- Yakarışımı Her Şeye Gücü Yeten'e yap.
6 Eğer sen temiz ve doğru olsaydın,
O kesinlikle şimdi senin için uyanırdı
Ve doğruluğunun meskenini başarılı kılardı.
7 Başlangıcın küçük olsa da,
Sonun çok büyük olacak.
8 "Lütfen geçmiş kuşaklara sor.
Atalarının ne öğrendiğini bulup çıkar.
9 (Çünkü biz daha dününküleriz,
bir şey de bilmiyoruz,
Çünkü yeryüzündeki günlerimiz bir gölgedir.)
10 Sana öğretmezler mi, anlatmazlar mı,
Yüreklerinden sözler söylemezler mi?
11 "Papurüs bataklık olmadan büyür mü?
Sazlar susuz büyür mü?
12 Henüz yeşilken, kesilmeden,
Her kamıştan önce kurur.
13 Tanrı'yı unutanların hepsinin yolları böyledir.
Tanrısız adamın umudu yok olur,
14 Güvendiği şey paramparça olur,
Güvendiği bir örümcek ağıdır.
15 Evine yaslanır, ama o ayakta durmaz.
Ona yapışır, ama o dayanmaz.
16 Güneşin önünde o yeşildir,
Filizleri bahçesinin üzerine uzanır.
17 Kökleri kaya yığınınına sarılmıştır.
Taşların yerini görür.
18 Eğer yerinden yıkılırsa,
O zaman o yer onu inkâr edecek ve 'Seni
görmedim' diyecektir.
19 İşte, O'nun yolunun sevinci budur.
Yeryüzünden başkaları çıkacaktır.

- 20 “İşte, Tanrı kusursuz bir adamı kendisinden atmayacak,
Kötülük yapanlara destek olmayacaktır.
- 21 Senin ağzını gülüşle,
Dudaklarını haykırışla dolduracaktır.
- 22 Senden nefret edenler utançla örtülecek.
Kötülerin çadırı artık olmayacaktır.”

9

- 1 İyov şöyle yanıt verdi:
- 2 “Gerçekten bilirim ki, öyledir,
Ama insan Tanrı'ya karşı nasıl haklı olabilir?
- 3 Eğer onunla çekişmek istese,
Binde bir bile O'na yanıt veremez.
- 4 Tanrı yüreğinde bilge, kudretinde güçlüdür.
Ona karşı kim kendini katılaştırdı da başarılı oldu?
- 5 Dağları yerinden oynatır, ama onlar bunu anlamazlar,
Öfkesiyle onları devirdiğinde.
- 6 Yeryüzünü yerinden oynatır.
Onun direkleri titrer.
- 7 Güneşe buyruk verir, o da doğmaz,
Ve yıldızları mühürler.
- 8 Tek başına gökleri gerer
Ve denizin dalgaları üzerinde yürür.
- 9 Ayı'yı, Oriyon'u ve Ülker'i,
Güneyin odalarını yapan O'dur.
- 10 Keşfedilemez büyük şeyler yapan,
Evet, sayısız şaşılacak şeyler yapan O'dur.
- 11 İşte yanımdan geçer, ama O'nu görmem.
Geçip gider, ama O'nu fark etmem.

- 12 İşte kapar götürür.
O'nu kim engel olabilir?
Kim ona, 'Ne yapıyorsun?' diye sorabilir?
- 13 "Tanrı öfkesini geri çekmeyecek.
Rahav'ın yardımcıları O'nun altında eğilecekler.
- 14 Nerede kaldı ki, ben Ona yanıt vereyim,
Ve O'nunla çekişmek için sözlerimi seçeyim?
- 15 Haklı olsam bile, yine de O'na yanıt vermezdim.
Hâkimime yalvarırdım.
- 16 Eğer çağırılmış olsaydım ve bana yanıt vermiş olsaydı,
Yine de sesime kulak verdi diye inanmazdım.
- 17 Çünkü beni fırtınayla kırıyor,
Sebepsiz yere yaralarımı çoğaltıyor.
- 18 Nefes almama izin vermiyor,
Ama beni acıya doyuruyor.
- 19 Eğer güç meselesiyse, işte, O kudretlidir!
Eğer adalet meselesiyse,
O der ki, 'Kim beni çağıracak?'
- 20 Ben doğru olsam da,
Kendi ağızım beni mahkûm edecektir.
Suçsuz olsam da, beni çarpık çıkaracaktır.
- 21 Ben suçsuzum.
Kendimi saymıyorum.
Hayatımı hor görüyorum.
- 22 "Hepsi aynı.
Bu yüzden diyorum ki, suçsuzu da kötüyü de yok ediyor.
- 23 Eğer bela birden bire öldürürse,
Masumun denenmesiyle alay edecektir.
- 24 Yeryüzü kötülerin eline verilmiş.
Hâkimlerinin yüzlerini örten O'dur.

- Eğer O değilse, kimdir?
25 “Şimdi günlerim bir koşucudan daha hızlı.
İyilik görmeden kaçmaktalar.
26 Hızlı gemiler gibi,
Avına saldıran kartal gibi geçip gittiler.
27 Yakınmamı unutacağımı,
Üzgün yüzümü değiştirip neşeleneceğim desem
bile,
28 Bütün acılarımdan korkarım.
Beni suçsuz saymayacağını bilirim.
29 Mahkûm olacağım.
Öyleyse neden boşuna çabalıyorum?
30 Eğer karla yıkansam,
Ellerimi kül suyuyla temizlesem de,
31 Yine beni pislik çukuruna daldırırsın.
Kendi giysilerim benden nefret eder.
32 Çünkü O benim gibi insan değil ki, O'na yanıt
vereyim,
Birlikte yargıya gireyim.
33 Aramızda bir hakem yok ki,
Elini ikimizin üzerine koysun.
34 Değneğini benden çeksın.
O'nun dehşeti beni korkutmasın;
35 O zaman konuşurdum ve O'ndan korkmazdım;
Çünkü böyle ben kendimde değilim.

10

- 1 “Canım yaşamımdan bıktı.
Yakınmamı serbestçe yol vereceğim.
Canımın acısıyla konuşacağım.
2 Tanrı'ya diyeceğim ki, ‘Beni mahkûm etme.
Bana neden benimle çekiştğini göster.

- 3 Eziyet etmen, ellerinin işini hor görmem
Ve kötülerin öğüdüne gülümsemen senin için iyi
mi?
- 4 Sende insan gözü mü var?
Yoksa insanların gördüğü gibi mi görüyorsun?
- 5 Günlerin ölümlülerin günleri gibi,
Yılların insan yılları gibi mi de,
- 6 Kötülüğümü soruşturup
Günahımı araştırıyorsun?
- 7 Kötü olmadığımı bildiğin halde,
Senin elinden beni kurtaracak kimse yoktur.
- 8 “Senin ellerin beni şekillendirdi ve tümüyle
biçimlendirdi,
Yine de sen beni mahvetmekteisin.
- 9 Hatırla, yalvarırım, sen bana balçık gibi
biçimlendirdin.
Beni yine toprağa mı döndüreceksin?
- 10 Beni süt gibi dökmedin mi,
Peynir gibi katılaştırmadın mı?
- 11 Beni deri ve etle giydirdin,
Kemiklerle ve sinirlerle ördün.
- 12 Bana yaşam ve sevgi dolu iyilik verdin.
Senin ziyaretin ruhumu korudu.
- 13 Yine de bunları yüreğinde sakladın.
Şunun senin yanında olduğunu bilirim:
- 14 Eğer günah işlersem beni izlersin.
Kötülüğümden beni suçsuz çıkarmazsın.
- 15 Kötüysem vay halime!
Doğruysam bile,
Utançla dolup sıkıntımın bilincinde olarak
Başımı kaldırmam.
- 16 Başım dikse, aslan gibi beni avlarsın.
Yine kendini bana güçlü gösterirsin.

- 17 Bana karşı tanıklıklarını yenilersin, bana olan
öfkeni artırırsın.
Benimle olan savaş üzerine savaş.
- 18 “Öyleyse, beni neden rahimden çıkardın?
Keşke ruhumu teslim etseydim ve hiçbir göz
beni görmeseydi.
- 19 Hiç olmamış gibi olurudum.
Rahimden mezara götürülürdüm.
- 20 Günlerim az değil mi?
Yeter!
Beni tek başıma bırak ki, biraz olsun teselli
bulabileyim,
- 21 Geri dönmeyeceğim bir yere,
Karanlık ve ölüm gölgesi diyarına gitmeden
önce;
- 22 Karanlığın gece yarısı,
Işığın da gece yarısı gibi olduğu,
Ölüm gölgesi ve düzensizlik diyarına.’ ”

11

- 1 O zaman Naamalı Sofar şöyle yanıt verdi:
- 2 “Söz çokluğu yanıtsız mı kalsın?
Çok konuşan haklı mı sayılsın?
- 3 Senin övünmelerin insanları susturmalı mı?
Sen alay edince kimse seni utandırmasın mı?
- 4 Çünkü, ‘Öğretim temiz,
Senin gözünde ben temizim’ diyorsun.
- 5 Ama keşke Tanrı konuşsa,
Sana karşı dudaklarını açsa,
- 6 Sana bilgeliğin sırlarını gösterse!
Çünkü gerçek bilgeliğin iki yüzü vardır.
Öyleyse Tanrı’nın senden, suçunun hak et-
tiğinden daha azını istediğini bil.

- 7 “Tanrı’nın sırrını kavrayabilir misin?
Ya da Her Şeye Gücü Yeten’in sınırlarının derinliğine inebilir misin?
- 8 Onlar gök kadar yüksektir.
Ne yapabilirsin? Şeol’den daha derindir. Ne bilebilirsin?
- 9 Ölçüsü yeryüzünden uzun,
Denizden daha geniştir.
- 10 Eğer geçip giderse, ya da kapatırsa,
Ya da mahkemeye çağırırsa, O’na kim karşı koyabilir?
- 11 Çünkü O yalancıları bilir.
Dikkat etmese bile kötülüğü görür.
- 12 İnsan yaban eşeğinin yavrusu olarak doğarsa,
Boş kafalı insan da bilge olur.
- 13 “Eğer yüreğini doğru tutarsan,
Ellerini O’na doğru açarsan;
- 14 Eğer elinde kötülük varsa, onu uzaklaştır,
Çadırlarında haksızlığın barınmasın;
- 15 O zaman mutlaka yüzünü lekesiz olarak kaldıracaksın.
Evet, sarsılmayacak ve korkmayacaksın.
- 16 Çünkü sıkıntını unutacaksın.
Onu akıp geçmiş sular gibi hatırlayacaksın.
- 17 Hayat ögle vaktinden daha berrak olacak.
Karanlık olsa bile, sabah gibi olacak.
- 18 Emniyette olacaksın, çünkü umut var.
Evet, araştıracaksın ve güven içinde dinleneceksin.
- 19 Üstelik yatacaksın ve kimse seni korkutmayacak.
Evet, birçokları senin lütfunu dileycekler.
- 20 Ama kötülerin gözleri sönecek.
Kaçacak yerleri olmayacak.

Onların umudu ruhlarını teslim etmek olacaktır.”

12

- ¹ İyov şöyle yanıt verdi:
² “Kuşkusuz, siz halksınız,
Bilgelik de sizinle birlikte ölecek.
³ Ama benim de sizin gibi anlayışım var;
Sizden aşağı değilim.
Evet, böyle şeyleri kim bilmez?
⁴ Ben komşusu için gülünç biri gibi oldum,
Ben ki, Tanrı'yı çağırırdım, O da yanıt verirdi.
Doğru ve kusursuz adam gülünç oldu.
⁵ Rahat olan birisinin düşüncesinde felaketi
küçümseme vardır.
Ayağı kayanlar için bu hazırdır.
⁶ Haydutların çadırları rahatlık içindedir.
Tanrı'yı kışkırtanlar, ellerinde ilâhını taşıyanlar
güvendedir.
⁷ “Ama şimdi hayvanlara sorun, onlar da size
öğretsiner;
Gökyüzünün kuşlarına sorun, onlar da size an-
latsınlar.
⁸ Ya da yeryüzüne konuş, o da sana öğretsin.
Denizin balıkları sana bildirsiner.
⁹ Bütün bunların arasında,
Yahve'nin elinin bunu yapmış olduğunu kim
bilmez ki?
¹⁰ Her canlının yaşamı,
Bütün insanların soluğu O'nun elindedir.
¹¹ Damağın yediğini tattığı gibi,
Kulak da sözleri sınamaz mı?
¹² Yaşlılarda bilgelik,
Uzun yaşamda anlayış vardır.”

- 13 “Bilgelik ve kudret Tanrı'dadır.
Öğüt ve anlayış O'nundur.
- 14 İşte, O yıkar ve bir daha bina edilemez.
Birini hapseder ve kurtuluş yoktur.
- 15 İşte, suları tutar ve kurutur.
Yeniden salar ve yeryüzünü altüst ederler.
- 16 Kuvvet ve bilgelik O'ndadır.
Aldatılan da aldatan da O'nundur.
- 17 Danışmanları soyulmuş olarak sürer.
Hâkimleri akılsızlaştırır.
- 18 Kralların bağını çözer.
Bellerini kuşakla bağlar.
- 19 Kâhinleri soyulmuş olarak sürer,
Güçlüleri devirir.
- 20 Güvenilenlerin sözlerini ortadan kaldırır,
İhtiyarların anlayışını alır.
- 21 Beylerin üzerine aşağılama döker,
Güçlülerin kuşaklarını çözer.
- 22 Karanlığın içinden derin şeyleri ortaya çıkarır,
Ölüm gölgesini ışığa çıkarır.
- 23 Ulusları çoğaltır, onları yok eder.
Ulusları genişletir, onları sürgün eder.
- 24 Yeryüzü halkları önderlerinin anlayışını alır,
Onları yolu olmayan bir çölde dolaştırır.
- 25 Işık olmadan karanlıkta el yordamıyla dolaşırlar.
Onları sarhoş biri gibi sendeletir.

13

- 1 “İşte, gözüm bütün bunları gördü.
Kulağım duydu ve onu anladı.
- 2 Sizin bildiğinizi ben de biliyorum.
Ben sizden aşağı değilim.

- 3 “Elbette Yüce Olan'la konuşmak,
Tanrı ile tartışmak isterdim.
- 4 Ama siz yalan uyduruyorsunuz.
Hepiniz değersiz hekimlersiniz.
- 5 Keşke tamamen sussanız!
O zaman bilge olurdunuz.
- 6 Şimdi davamı duyun.
Dudaklarımın iddialarını dinleyin.
- 7 Tanrı adına haksızca mı söyleyeceksiniz,
O'nun için hileyle mi konuşacaksınız?
- 8 O'nun tarafını mı tutuyorsunuz?
Tanrı için mi çekişiyorsunuz?
- 9 Sizi yoklarsa iyi mi?
Ya da O'nu da insan aldatır gibi aldatacak
mısınız?
- 10 Gizlice taraf tutarsanız,
Sizi mutlaka azarlayacaktır.
- 11 O'nun yüceliği sizi korkutmayacak mı,
Dehşeti üzerinize düşmeyecek mi?
- 12 Akılda kalan sözleriniz küllerden atasözleridir.
Savunmalarınız kilden savunmalardır.
- 13 “Susun! Beni yalnız bırakın da konuşayım.
Başıma ne gelirse gelsin.
- 14 Neden etimi dişlerimin arasına alayım,
Hayatımı avucumun içine koyayım?
- 15 İşte, O beni öldürecek. Umudum yok.
Yine de O'nun önünde yollarımı koruyacağım.
- 16 Bu da benim kurtuluşum olacak,
Tanrısız bir adam O'nun önüne gelmeyecektir.
- 17 Sözümü dikkatle dinleyin.
Bildirim kulağınızda olsun.
- 18 İşte, davamı sıraladım.
Doğru olduğumu biliyorum.

- 19 Benimle çekişecek olan kimdir?
Çünkü o zaman susar ve ruhumu teslim ederdim.
- 20 “Yalnız iki şeyi bana yapma,
O zaman kendimi senden saklamayacağım:
- 21 Elini benden uzaklaştır,
Dehşetin beni korkutmasın.
- 22 O zaman çağır da, ben yanıt vereyim,
Ya da ben konuşayım da, sen bana yanıt ver.
- 23 Günahlarım ve suçlarım ne kadar çok?
Bana itaatsizliğimi ve günahımı bildir.
- 24 Neden yüzünü gizliyorsun,
Beni düşmanın sayıyorsun?
- 25 Sürülmüş bir yaprağa saldıracak mısın?
Kuru anızı kovalayacak mısın?
- 26 Çünkü bana karşı acı şeyler yazıyorsun,
Bana miras olarak gençliğimin suçlarını veriyorsun.
- 27 Ayağımı da tomruk vuruyorsun,
Bütün yollarımı işaretliyorsun.
Ayaklarımın tabanlarına bağ koydun,
- 28 Ben ise çürümüş bir şey gibi bozulmaktayım,
Güve yemiş bir giysi gibi.

14

- 1 “İnsan, kadından doğar,
Günleri azdır ve sıkıntı doludur.
2 Çiçek gibi büyür ve kesilir.
Gölge gibi de kaçır ve durmaz.
- 3 Gözlerini böyle birine mi açıyorsun
Ve beni kendinle yargı içine çekiyorsun?
- 4 Kim kirli bir şeyden temiz bir şey çıkarabilir?
Hiç kimse.

- 5 Mademki onun günleri belirlenmiş,
Aylarının sayısı senin yanındadır,
Onun sınırlarını da sen koydun ve öteye
geçemez.
- 6 Ondan gözünü çevir de,
Günü doldurana dek dinlensin, ücretli bir
işçi gibi.
- 7 “Çünkü kesilen bir ağaç için umut vardır,
Yeniden filizlenir, taze dalı tükenmez.
- 8 Kökü toprakta yaşlansa,
Gövdesi toprakta ölse bile,
- 9 Yine de suyun kokusuyla filizlenir,
Ve bir fidan gibi dallar verir.
- 10 Ama insan ölür ve indirilir.
Evet, insan ruhunu teslim eder, hani, o
nerede?
- 11 Denizden sular nasıl çekilir,
Irmak nasıl kurur ve tükenirse,
- 12 İnsan da öyle yatar ve kalkmaz.
Gökler yok oluncaya dek uyanmazlar,
Ve uykularından uyandırılmazlar.
- 13 Keşke beni Şeol'e saklasan,
Gazabın geçinceye dek beni gizli tutsan,
Bana belli bir zaman versen de beni insan!
- 14 İnsan ölürse, yeniden dirilir mi?
Kurtuluşum gelinceye dek,
Savaş günlerimin hepsini beklerdim,
- 15 Sen çağırırdın, ben de sana yanıt verirdim.
Ellerinin işini isterdin.
- 16 Ama şimdi adımlarımı sayıyorsun.
Günahımı gözetmiyor musun?
- 17 İtaatsizliğim bir torbaya mühürlendi.
Suçumu bağladın.

- 18 “Ama düşen dağ yok olur.
Kaya yerinden kaldırılır.
- 19 Sular taşları aşındırır.
Selleri yeryüzünün toprağını yıkayıp götürür.
Böylece insanın umudunu yok edersin.
- 20 Ona sonsuza dek üstün gelirsin ve o ayrılır.
Yüzünü değiştirip onu gönderirsin.
- 21 Oğullarına saygınlık gelir ve o bunu bilmez.
Alçalırlar, ama onların durumunu anlamaz.
- 22 Ama kendi bedeni üzerinde acı çeker,
Kendi canı da içinde yas tutar.”

15

- 1 Temanlı Elifaz şöyle karşılık verdi:
- 2 “Bilge biri boş bilgiyle yanıt vermeli,
Ve kendini doğu rüzgârıyla doyurmalı mı?
- 3 İnsan yararsız konuşmalarla
Ya da kendisine hiçbir faydası olmayan
sözlerle tartışır mı?
- 4 Evet, korkuyu ortadan kaldırır,
Tanrı önünde de bağlılığı engellersin.
- 5 Çünkü kötülüğün ağzını eğitiyor
Ve kurnazların dilini seçiyorsun.
- 6 Kendi ağzın seni mahkûm ediyor, ben değil.
Evet, dudakların sana karşı tanıklık ediyor.
- 7 “Sen doğan ilk insan mısın?
Yoksa dağlardan önce mi çıkarıldın?
- 8 Tanrı'nın gizli öğüdünü duydun mu?
Bilgeligi kendine mi saklıyorsun?
- 9 Bizim bilmeyip de senin bildiğin nedir?
Bizde olmayıp da senin anladığın nedir?
- 10 Bizde ak saçlı da, çok yaşlı adam da, var,

- Senin babandan da çok yaşlı.
11 Tanrı'nın tesellileri,
Sana karşı olan yumuşak sözü
Sana çok mu küçüktür?
12 Yüreğin seni neden sürüklüyor?
Gözlerin neden şimşek çakıyor da,
13 Ruhunu Tanrı'ya karşı döndürüyorsun,
Ve ağzından böyle sözler çıkarıyorsun?
14 İnsan nedir ki, temiz olsun?
Kadından doğan kişi nedir ki, doğru olsun?
15 İşte, Tanrı kutsallarına güvenmiyor.
Gökler bile O'nun gözünde temiz değil;
16 Nerede kaldı ki, iğrenç ve bozulmuş insan,
O insan ki, haksızlığı su gibi içmektedir!
17 "Sana göstereyim, beni dinle;
Gördüğümü bildireyim
18 (Atalarından aldıklarını bilge kişiler anlattılar
Ve saklamadılar.
19 Yalnız onlara ülke verildi
Ve aralarında yabancı geçmedi.)
20 Kötü adam bütün günleri boyunca acı içinde
kıvrandır,
Zalim için yığılmış olan yıllar sayılıdır.
21 Kulaklarında dehşet sesleri vardır.
Bollukta yıkıcı onun üzerine gelir.
22 Karanlıktan döneceğine inanmaz.
Kılıç onu beklemektedir.
23 Ekmek için dolaşıp, 'Nerede?' der.
Karanlık gününün yakınında, hazır olduğunu
bilir.
24 Sıkıntı ve acı onu korkutur.
Savaşa hazır bir kral gibi ona üstün gelirler.
25 Çünkü Tanrı'ya karşı elini uzattı,

- Ve Yüce Olan'a karşı gururla davrandı,
26 O'na karşı sert ense ile koşmaktadır;
Kalın yumrulu kalkarıyla,
27 Çünkü yüzünü şişmanlığıyla örttü,
Beli üzerinde de yağ biriktirdi.
28 İssız kentlerde,
Yığın olmaya hazır, kimsenin oturmadığı
evlerde yaşadı.
29 Zengin olmayacak, ve malı durmayacak,
Malları da yeryüzünde genişlemeyecektir.
30 Karanlıktan ayrılmayacak.
Alev dallarını kurutacak.
Tanrı'nın ağzının soluğuyla gidecektir.
31 Boşluğa güvenip kendini aldatmasın,
Çünkü boşluk onun ödülü olacak.
32 Zamanından önce tamam olacak.
Dalı yeşermeyecek.
33 Olgunlaşmamış üzümünü asma gibi silkeleyecek,
Çiçeğini de zeytin ağacı gibi atacaktır.
34 Çünkü tanrısızların topluluğu kısır olacak,
Ateş de rüşvet çadırlarını yakıp yok edecek.
35 Kötülüğe gebe kalırlar
Ve kötülük doğururlar.
Yürekleri hile hazırlar.”

16

- 1 İyov şöyle yanıt verdi,
2 “Böyle birçok şey duydum.
Hepiniz zavallı tesellilersiniz!
3 Boş sözlerin sonu gelecek mi?
Ya da seni ne kışkırtıyor da yanıt veriyorsun?
4 Ben de sizin gibi konuşabilirdim.
Canınız benim canımın yerinde olsaydı,

- Size karşı sözleri bir araya getirir,
Size başımı sallardım,
5 Ama ağızımla sizi güçlendirirdim.
Dudaklarımın tesellisi sizi rahatlatırdı.
6 “Konuşsam da, kederim dinmiyor.
Sussam da, ne rahatlarım ki?
7 Ama şimdi, Tanrım, beni gerçekten yıprattın.
Bütün topluluğumu sen ıssız ettin.
8 Beni sıkıp buruşturdu. Bu bana karşı bu tanıktır.
Zayıflığım bana karşı kalkıyor.
Yüzüme karşı tanıklık ediyor.
9 Gazabıyla beni parçaladı ve bana zulmetti.
Üzerime dişlerini gıcırdattı.
Hasımım gözlerini benim üzerime bilemektedir.
10 Üzerime ağızlarını açtılar.
Hakaretle yanağıma vurdular.
Bana karşı bir araya toplandılar.
11 Tanrı beni tanrısızların eline teslim ediyor,
Kötülerin eline atıyor.
12 Rahattım, beni O parçaladı.
Evet, boynumdan tuttu ve beni yıktı.
Beni kendisine hedef olarak da dikti.
13 Onun okçuları beni sarıyor.
Esirgemedi böbreklerimi yarıyor.
Ödümü yere döküyor.
14 Bedenimde gedik üstüne gedik açıyor.
Bir dev gibi bana saldırıyor.
15 Derim üzerine çul diktim,
Boynuzumu toprağa sapladım.
16 Ağlamaktan yüzüm kızardı.
Derin karanlık göz kapaklarımın üzerindedir,
17 Ellerimde zorbalık yokken,

- Duam da pak olduğu halde.
18 Ey toprak, kanımı örtme.
Feryadımın dinlenecek yeri olmasın.
19 Şimdi bile, işte, tanığım göklerde dir.
Bana kefil olan yücelerde dir.
20 Dostlarım benimle alay ediyor.
Gözlerim Tanrı'ya gözyaşı döküyor,
21 Tanrı kendisiyle insan arasında,
İnsanoğ luyla komşusu arasında hak arasın diye!
22 Çünkü birkaç yıl geçince,
Geri dönüşü olmayan yola gireceğ im.

17

- 1 “Ruhum tükendi.
Günlerim söndü
Mezar benim için hazırdır.
2 Gerçekten alay edenler yanımdadır.
Gözüm onların kışkırtmaları üzerinde hayat
sürüyor.
3 “Şimdi rehin ver.
Kendinle bana kefil ol.
Benimle el tutuşacak kim var?
4 Çünkü onların yüreğini anlayışa kapadın,
Bu yüzden onları yükseltmeyeceksin.
5 Dostlarını yağma için ihbar edenin
Çocuklarının gözleri bile söner.
6 “Ama beni halka alay konusu etti.
Yüzüme tükürüyorlar.
7 Gözlerim de üzüntüden karardı. Bütün azalarım
gölge gibi.
8 Doğ ru adamlar buna şaşacak.
Suçsuz, tanrısızlara karşı kendini kışkırtacak.
9 Ama doğru adam yolunu tutacak.

- Elleri temiz olan, giderek güçlenecek.
 10 Ama siz hepiniz, geri gelin.
 Aranızda bilge bir adam bulmayacağım.
 11 Günlerim geçti.
 Tasarılarım ve yüreğimin düşünceleri bozuldu.
 12 Karanlığın önünde, 'Işık yakındır' diyerek
 Geceyi gündüz yerine koyuyorlar.
 13 Eğer evim olarak Şeol'ü arıyorsam,
 Yatağımı karanlığa serdimse,
 14 Çöküşe, 'Sen babamsın',
 Kurda, 'Annem' ve 'Kızkardeşim' dedimse,
 15 O zaman umudum nerede?
 Umudumu, onu kim görecek?
 16 Benimle birlikte o Şeol'ün kapılarına inecek mi,
 Yoksa birlikte toprağa mı ineceğiz?

18

- 1 O zaman Şuahlı Bildad şöyle yanıt verdi:
 2 "Ne zamana kadar söz avcılığı edeceksiniz?
 Düşünün de sonra konuşalım.
 3 Neden havyanlar gibi sayılıyoruz,
 Gözünüzde murdar olduk?
 4 Ey öfkenle kendini parçalayan sen,
 Yeryüzü senin için terk mi edilecek?
 Ya da kaya yerinden mi kaldırılacak?
 5 "Evet, kötülerin ışığı sönecek.
 Ateşinin kıvılcımı parlamayacaktır.
 6 Çadırındaki ışık karanlık olacak.
 Üzerindeki kandili sönecektir.
 7 Gücünün adımları kısılacak.
 Kendi öğüdü onu yere serecektir.
 8 Çünkü kendi ayaklarıyla ağa atıldı,
 Ağın içinde dolaşıyor.

- 9 Tuzak onu topuğundan tutacak.
Kapan onu yakalayacak.
- 10 Yerde onun için saklı bir ilmik,
Yolun üzerinde onun için kapan vardır.
- 11 Her yandan dehşet onu korkutacak,
Topukları ardınca onu kovalayacaklar.
- 12 Gücünü açlık bitirecek.
Felaket onun yanında hazır bulunacak.
- 13 Bedeninin azaları yutulacak.
Ölümün ilk doğanı onun azalarını yutacak.
- 14 Güvendiği çadırından sökülüp atılacak.
Dehşet kralına götürülecek.
- 15 Çadırında kendisinden olmayanlar oturacak.
Oturduğu yere kükürt saçılacak.
- 16 Kökleri dipten kuruyacak.
Dalı yukarıdan kesilecek.
- 17 Hatırası yeryüzünden silinecek.
Sokakta adı olmayacak.
- 18 Işıktan karanlığa sürülecek
Ve dünyadan kovulacak.
- 19 Halkının arasında ne oğlu ne de torunu olacak,
Yaşadığı yerde de geride kalanı olmayacak.
- 20 Arkadan gelenler, öncekilerin korktuğu gibi,
Onun gününe şaşacaklar.
- 21 Gerçekten de doğru olmayanların meskenleri
böyledir.
Tanrı'yı bilmeyenin yeri burasıdır.”

19

- 1 İyov şöyle karşılık verdi:
- 2 “Ne zamana dek bana eziyet edeceksin,
Beni sözlerle ezeceksiniz?
- 3 On kezdır beni azarladınız.

- Bana saldırmaktan utanmıyorsunuz.
- ⁴ Eğer gerçekten sapmışsam,
Sapmışlığım bende kalır.
- ⁵ Gerçekten bana karşı kendinizi yüceltiyorsanız,
Ve bana karşı utancımı öne sürüyorsanız,
- ⁶ Şimdi bilin ki, Tanrı beni devirdi,
Ve beni ağıyla kuşattı.
- ⁷ “İşte, haksızlık diye feryat ediyorum, ama duyulmuyorum.
Yardım diye bağıryorum, ama adalet yok.
- ⁸ Geçmeyeyim diye yoluma duvar çevirdi,
Yollarıma karanlık koydu.
- ⁹ Görkemimi üzerimden soydu,
Ve başımın tacını aldı.
- ¹⁰ Her yandan beni kırdı, ve yok oldum.
Umudumu bir ağaç gibi söktü.
- ¹¹ Bana karşı gazabını alevlendirdi.
Beni hasımları arasında sayıyor.
- ¹² Askerleri bir araya gelip bana karşı bir kuşatma rampası kuruyor,
Ve çadırımın etrafında ordugâh kuruyorlar.
- ¹³ Kardeşlerimi benden uzaklaştırdı.
Tanıdıklarım bana tamamen yabancılaştılar.
- ¹⁴ Akrabalarım gitti.
Yakın dostlarım beni unuttu.
- ¹⁵ Evimde oturanlar ve hizmetçi kızlarım beni yabancı sayıyor.
Onların gözünde bir yabancı oldum.
- ¹⁶ Hizmetçimi çağırıyorum, bana yanıt vermiyor.
Ağzımla yalvarıyorum.
- ¹⁷ Soluğum karıma iğrenç geliyor.
Kendi annemin çocuklarına iğrenç oldum.
- ¹⁸ Küçük çocuklar bile beni hor görüyor.

- Ayağa kalktığımda bana karşı konuşuyorlar.
19 Bütün yakın dostlarım benden iğreniyor.
Sevdiklerim benden yüz çevirdiler.
20 Kemiklerim derimle ve etime yapışıyor.
Dişlerimin derisinden kaçıp kurtuldum.
21 “Bana acıyın. Ey dostlarım, bana acıyın,
Çünkü Tanrı'nın eli bana dokundu.
22 Neden Tanrı gibi siz de bana zulüm ediyor-
sunuz,
Ve etime doymuyorsunuz?
23 “Keşke sözlerim şimdi yazılmış olsaydı!
Keşke bir kitaba kaydolmuş olsalardı!
24 Demir kalem ve kurşunla
Sonsuza dek kayaya kazınmış olsalardı!
25 Ama bense biliyorum ki, Kurtarıcım diridir.
Sonunda yerin üzerinde dikilecektir.
26 Derim yok olduktan sonra,
O zaman Tanrı'yı bedenimde göreceğim,
27 Ben, ben, O'nu yanımda göreceğim.
Gözlerim görececek, ve bir yabancı gibi değil.
“Yüreğim içimde tükeniyor.
28 Eğer siz, 'Ona nasıl zulmedeceğiz!' derseniz,
Çünkü meselenin kökü bende bulunuyor,
29 Kılıçtan korkun,
Çünkü gazap kılıcın cezalarını getirir,
Ta ki, bir yargı olduğunu bilesiniz.”

20

- 1 O zaman Naamalı Sofar şöyle yanıt verdi:
2 “Bu yüzden düşüncelerim bana yanıt veriyor,
Bu nedenle içimde telaş var.
3 Beni utandıran azarlamayı duydum.
Anlayışımın ruhu bana yanıt veriyor.

- 4 İnsan yeryüzüne yerleştirildiğinden beri,
Eski zamandan beri bunu bilmiyor musun?
- 5 Kötülerin zaferi kısadır,
Tanrısızların sevinci ise bir anlıktır.
- 6 Onun boyu göklere,
Başı bulutlara ulaşsa bile,
- 7 Kendi pisliği gibi sonsuza dek yok olacak.
Onu görmüş olanlar, 'Nerede o?' diyecek.
- 8 Bir rüya gibi uçup gidecek ve o bulunmayacak.
Evet, bir gece görümü gibi kovalanacaktır.
- 9 Onu görmüş olan göz bir daha onu görmeyecek,
Yeri de artık onu görmeyecek.
- 10 Çocukları yoksulların lütfunu arayacak.
Onun elleri kendi servetini geri verecek.
- 11 Kemikleri gençliğiyle dolu,
Ama gençlik onunla birlikte toprakta yatacak.
- 12 Kötülük ağzında tatlı olsa da,
Dilinin altında onu saklasa da,
- 13 Onu esirgese, bırakmasa da,
Ama ağzının içinde hâlâ saklasa da,
- 14 Yine de bağırsaklarındaki yiyecek değişir.
Onun içindeki kobra zehiridir.
- 15 Zenginlikler yuttu,
ve onları tekrar kusacak.
Tanrı onları karnından dışarı atacak.
- 16 Kobra zehiri emecek.
Engereğin dili onu öldürecek.
- 17 İrmaklara,
Akan bal ve tereyağına bakmayacak.
- 18 Emek verdiği şeyi geri verecek ve yutmayacak.
Ele geçirdiği mallara göre sevinmeyecek.
- 19 Çünkü yoksulları ezdi ve bıraktı.
Evi zorla çekip aldı ve onu bina etmeyecek.

- 20 “Mademki içinde sakinliği bilmedi,
Zevk aldığı şeylerden hiçbirini kurtarmaya-
caktır.
- 21 Geride yutmadığı hiçbir şey kalmadı,
Bu yüzden bolluğu uzun sürmeyecek.
- 22 Bolluğunun yeterliliği içinde sıkıntı onu yakalay-
acak.
Sefalet içinde olan herkesin eli onun üzerine
gelecek.
- 23 Karnını doyurmak üzereyken,
Tanrı gazabının kızgınlığını onun üzerine ata-
cak.
Yemek yerken üzerine onu yağdıracak.
- 24 Demir silahtan kaçacak.
Tunç ok onu delecek.
- 25 Onu çekip çıkarır, o da bedeninden çıkar.
Evet, parıldayan ucu ciğerinden çıkar.
Dehşet onun üzerindedir.
- 26 Onun hazineleri için her tür karanlık toplan-
mıştır.
Körüklenmemiş bir ateş onu yiyip bitirecektir.
Çadırında geride kalanları tüketecektir.
- 27 Gökler onun suçunu açığa vuracaktır.
Yeryüzü ona karşı ayaklanacaktır.
- 28 Evinin ürünü gidecektir.
Onlar gazabının gününde hızla akıp gidecektir.
- 29 Bu, kötü adamın Tanrı'dan payıdır,
Tanrı tarafından kendisine atanan mirastır.”

21

- 1 İyov şöyle karşılık verdi:
2 “Sözümü dikkatle dinleyin.
Sizin teselliniz bu olsun.
3 Bırakın, ben de konuşayım.

- Ben konuştuktan sonra alay edin.
- ⁴ Benim yakınmam insana mı?
Neden sabırsızlanmayayım?
- ⁵ Bana bakın da şaşın.
Elinizi ağzınıza koyun.
- ⁶ Hatırladıkça, sıkıntıya düşerim.
Dehşet bedenimi ele geçiriyor.
- ⁷ “Kötüler neden yaşıyor,
Yaşlanıyor, evet, güçleri artıyor?
- ⁸ Çocukları kendileriyle birlikte onların önlerinde,
Yavruları gözlerinin önünde pekişiyor.
- ⁹ Evleri korkudan yana, güvenlik içindedir,
Tanrı'nın sopası da üzerlerinde değildir.
- ¹⁰ Boğaları çiftleşir ve hiç boşa gitmez,
İnekleri buzağular ve düşük yapmaz.
- ¹¹ Yavrularını sürü gibi salarlar.
Çocukları oynar.
- ¹² Tef ve çenk eşliğinde ezgi söyler,
Kaval sesine sevinirler.
- ¹³ Günlerini bolluk içinde geçirirler. Bir anda Şeol'e
inerler.
- ¹⁴ Tanrı'ya, 'Bizden uzak dur,
Çünkü yollarını bilmek istemiyoruz' derler.
- ¹⁵ Her Şeye Gücü Yeten nedir ki, O'na hizmet ede-
lim?
O'na dua edersek ne kazancımız olur?'
- ¹⁶ İşte, onların başarısı kendi ellerinde değildir.
Kötülerin öğüdü benden uzak olsun.
- ¹⁷ Kötülerin kandili kaç kez söndü,
Felaketleri başlarına geldi,
Tanrı öfkesinde onlara pay olarak keder ver-
miştir?
- ¹⁸ Kaç kez rüzgârın önündeki anız gibi,

- Fırtınanın savurduğu saman çöpü gibi olmuşlardır?
- 19 Siz, ‘Tanrı suçunu çocukları için saklıyor’ diyorsunuz.
Bunu kendisi ödesin ki, bilsin.
- 20 Kendi gözleri yıkımını görsün.
Her Şeye Gücü Yeten’in gazabından içsin.
- 21 Çünkü aylarının sayısı kesilince,
Kendisinden sonra evi için ne kaygısı olur?
- 22 “Kimse Tanrı’ya bilgi öğretebilir mi?
Çünkü yüksektekilere O hükmeder.
- 23 Birisi tam gücünde ölür,
Tümüyle rahat ve sakindir.
- 24 Kovaları sütle doludur.
Kemiklerinin iliği canlıdır.
- 25 Birisi can acılığı içinde ölür,
Ve hiç iyilik tatmamıştır.
- 26 Toprakta aynı şekilde yatarlar.
Onları kurt kaplar.
- 27 “İşte, düşüncelerinizi,
Onlarla bana kötülük yapmak istediğiniz tasarıları biliyorum.
- 28 Çünkü diyorsunuz ki, ‘Beyin evi nerede?
Kötülerin yaşadığı çadır nerede?’
- 29 Yoldan geçenlere sormadın mı?
Onların kanıtlarını bilmiyor musun?
- 30 Kötü adam felaket gününe kadar saklıdır,
Gazap gününde onlara yol gösterilir.
- 31 Kim kendi yolunu onun yüzüne bildirecek?
Kim ona yaptıklarını ödeyecek?
- 32 Ancak o mezara götürülecek.
Mezarın başında bekçilik edecekler.
- 33 Vadinin toprakları ona tatlı gelecek.

- Ondan önce sayısız olanlar gibi,
Bütün insanlar onun ardınca sürüklenecek.
34 Öyleyse beni saçmalıklarla nasıl teselli edebilirsiniz,
çünkü sizin yanıtlarınızdan geriye kalan yalnızca yalandır?”

22

- 1 Temanlı Elifaz şöyle yanıt verdi,
2 “İnsan Tanrı'ya yararlı olabilir mi?
Elbette bilge olanın yararı kendisinedir.
3 Senin doğru olman Yüce Tanrı'ya zevk verir mi?
Ya da kendi yollarını kusursuzlaştırman O'na yarar sağlar mı?
4 Seni azarlaması, seninle yargıya girmesi,
O'na olan saygından ötürü mü?
5 Kötülüğün büyük değil mi?
Ve suçlarının sonu yok.
6 Çünkü kardeşinden boşuna rehin aldın,
Çıplakları da giysilerinden soydun.
7 Yorguna su vermedin,
Açtan da ekmeği esirgedin.
8 Ama güçlü adama gelince, toprak onun oldu.
Onurlu adam orada yaşadı.
9 Dulları eli boş gönderdin,
Yetimlerin de kolları kırıldı.
10 Bu yüzden tuzaklar çevrendedir.
Ansızın gelen korku seni sıkıntıya sokar,
11 Ya da karanlık, öyle ki sen göremezsiniz,
Ve sel suları seni örter.
12 “Tanrı göğün yükseklerinde değil midir?
Yıldızların yüksekliğine bak, ne kadar yüksektirler!

- 13 Sen diyorsun ki:“Tanrı ne bilir?
Koyu karanlığın içinden hükmedebilir mi?
- 14 Koyu bulutlar ona bir örtüdür, öyle ki göremez.
Gökyüzü kubbesi üzerinde yürür.”
- 15 Kötülerin yürümüş olduğu
Eski yolu mu tutacaksın?
- 16 Zamanlarından önce kapıp götürülenler,
Temeline ırmak dökülenler,
- 17 Tanrı'ya, ‘Bizden uzak dur!’
Ve, ‘Her Şeye Gücü Yeten bizim için ne yapabilir?’ diyenler.
- 18 Ancak evlerini iyilikle dolduran O'dur,
Ama kötülerin öğüdü benden uzak olsun.
- 19 Doğrular bunu görüp sevinirler.
Masumlar onlarla alay ederler,
- 20 “Gerçekten bize karşı ayaklananlar kesilip
atıldılar.
Ateş onların kalıntılarını yakıp yok etti” derler.
- 21 “Şimdi O'nunla tanış da esenliğe kavuş.
Bununla sana iyilik gelir.
- 22 Lütfen O'nun ağzından öğretiyi al,
Ve O'nun sözlerini yüreğinde biriktir.
- 23 Eğer Yüce Olan'a dönerseniz,
Çadırlarınızdan kötülüğü uzaklaştırırsanız,
Bina edilirsiniz.
- 24 Hazinenizi toprağa,
Ofir'in altını dere taşlarının arasına koyun.
- 25 Yüce Olan senin hazinen,
Ve sana değerli gümüş olur.
- 26 Çünkü o zaman Yüce Olan'da sevinç bulursun,
Ve yüzünü Tanrı'ya kaldırırsın.
- 27 O'na dua edersin ve seni işitir.
Kendi adaklarını ödersin.

- 28 Üstelik sen bir şeye karar verirsin, o da sana yapılır.
Işık senin yollarının üzerinde parlar.
- 29 Onlar aşağı attıklarında, sen, 'kalk,' diyeceksin.
O, alçakgönüllü kişiyi kurtarır.
- 30 Suçsuz olmayanı bile kurtarır.
Evet, senin ellerinin temizliğiyle kurtulur."

23

- 1 O zaman İyov şöyle karşılık verdi:
- 2 "Bugün bile yakınmam isyankârdır.
İnlememe rağmen O'nun eli ağırdır.
- 3 Keşke O'nu nerede bulabileceğimi bilseydim!
Tahtına kadar varabilseydim!
- 4 Davamı O'nun önünde sıraya koyar,
Ağzımı delillerle doldururdum.
- 5 Bana yanıt vereceği sözleri bilir,
Bana ne söyleyeceğini anlardım.
- 6 Gücünün büyüklüğünde benimle çekişir miydi?
Hayır, ama O beni dinlerdi.
- 7 Orada doğru kişi O'nunla davacı olabilirdi,
Böylece Yargıcım'dan sonsuza dek kurtulurdum.
- 8 "Doğuya gitsem, orada değildir.
Batıya gitsem, O'nu bulamam.
- 9 Kuzeye doğru çalışır, ama O'nu göremem.
Güney'e döner, ama O'nu bir an bile göremem.
- 10 Ama O benim tuttuğum yolu bilir.
Beni denediğinde, altın gibi çıkacağım.
- 11 O'nun adımlarını ayağım sıkı tuttu.
Ben O'nun yolunu tuttum ve sapmadım.
- 12 Dudaklarının buyruğundan geri dönmedim.

Ağzının sözlerini günlük yiyeceğimden daha çok değer verdim.

13 Ama O tek başına duruyor ve O'na kim karşı koyabilir?

Canı ne isterse onu yapar.

14 Çünkü benim için kararlaştırılmış olanı yapar. O'nun yanında bunların niceleri vardır.

15 Bu yüzden O'nun önünde dehşete düşerim. Düşündüğümde O'ndan korkarım.

16 Çünkü Tanrı yüreğimi ürküttü. Her Şeye Gücü Yeten beni dehşete düşürdü.

17 Çünkü karanlığın önünde kesilip atılmadım, Ne de yüzüme karşı koyu karanlığı örtmedi.

24

1 “Neden zamanlar Yüce Tanrı tarafından toplanmaz?

Neden O'nu tanıyanlar O'nun günlerini görmezler?

2 Sınırları yerlerinden kaldıran insanlar var. Sürüleri zorla götürüp otlatıyorlar.

3 Öksüzlerin eşeğini kaçırıyorlar, Dul kadının öküzünü rehin alıyorlar.

4 Yoksulları yoldan saptırıyorlar. Yeryüzünün yoksulları hep saklanmaktalar.

5 İşte, çöldeki yaban eşekleri gibi, İşlerine çıkıyorlar, gayretle yiyecek arıyorlar. Bozkır onlara çocukları için ekmek verir.

6 Yemlerini tarladan biçerler, Kötülerin bağından kalanı devşirirler.

7 Gece boyunca giysisiz, çıplak yatarlar, Soğukta örtüleri yok.

- 8 Dağların sağanağından ıslanırlar,
Barınacak yer olmadığı için kayaya sarılıyolar.
- 9 Öksüzleri memeden çekip ayıran,
Yoksullardan da rehin alanlar var.
- 10 Çıplak, giysisiz dolaşıyorlar.
Açken demetleri taşıyorlar.
- 11 Bu adamların duvarları arasında zeytin yağı yapıyorlar.
Şarap için üzüm çiğniyorlar ve susuzluk çekiyorlar.
- 12 Kalabalık şehirden insanlar inliyor.
Yaralıların canı feryat ediyor, ancak Tanrı deliliğe aldırıyor.
- 13 “Bunlar ışığa isyan edenlerdendir.
Onun yollarını bilmezler, patikalarında da kalmazlar.
- 14 Katil ışıkla birlikte kalkar.
Yoksulu ve muhtacı öldürür.
Geceleyin hırsız gibidir.
- 15 Zina edenin gözü de alacakaranlığı bekler,
‘Hiçbir göz beni görmez’ der.
Yüzünü gizler.
- 16 Karanlıkta evleri delerler.
Gündüzleri kendilerini kapatırlar.
Işığı bilmezler.
- 17 Çünkü sabah onların hepsi için koyu karanlık gibidir,
Çünkü koyu karanlığın dehşetlerini bilirler.
- 18 “Onlar suların yüzeyindeki köpüktürler.
Yeryüzünde onların payı lanetlidir.
Bağlar yoluna yönelmezler.
- 19 Kuraklık ve sıcaklık kar sularını tüketir,
Şeol'de günah işleyenleri.

- 20 Rahim onu unutacaktır.
Kurt ondan tatlı tatlı beslenecektir.
Artık hatırlanmayacak.
Haksızlık bir ağaç gibi kırılacaktır.
- 21 Doğurmayan kısırları yutar.
Dul kadına şefkat göstermez.
- 22 Ancak Tanrı güçlülere kudretiyle korur.
Yaşam güvencesi olmayanları ayağa kaldırır.
- 23 Tanrı onlara güvenlik verir ve orada dinlenirler.
O'nun gözleri onların yolları üzerindedir.
- 24 Yükselirler; ancak kısa bir süre sonra yok olurlar.
Evet, alçalır, tüm diğerleri gibi alınıp
götürülürler,
Ve başak başı gibi kesilirler.
- 25 Eğer şimdi böyle değilse, kim beni yalancı çıkarır,
Ve sözlerimi değersiz kılar?"

25

- 1 O zaman Şuahlı Bildad şöyle yanıt verdi:
2 "Hakimiyet ve korku O'nun yanındadır.
Kendi yüce yerlerinde esenlik sağlayan O'dur.
3 O'nun orduları sayılabilir mi?
O'nun ışığı kimin üzerine doğmaz?
4 Öyleyse insan Tanrı önünde nasıl doğru olabilir?
Ya da kadından doğan nasıl temiz olabilir?
5 İşte, ayın bile parlaklığı yoktur,
Ve yıldızlar onun gözünde temiz değil;
6 Nerede kaldı bir kurtçuk olan insan,
İnsan oğlu bir kurtçağızdır!"

26

- 1 O zaman İyov şöyle yanıt verdi:
2 "Gücü olmayana nasıl yardım ettin!

- Kuvveti olmayan kolu nasıl kurtardın!
3 Bilgeliği olmayana nasıl öğüt verdin,
Sağlam bilgiyi bol bol duyurdun!
4 Kime sözler söyledin?
Senden çıkan ruh kimin?
5 “Ayrılmış olan ruhlar titriyor,
Suların altındakiler ve onlarda yaşayanların
hepsi.
6 Tanrı önünde Şeol çıplaktır,
Avadon da örtüsüzdür.
7 Boşluğun üzerine kuzeyi yayar,
Hiçliğin üzerine de dünyayı asar.
8 Suları kalın bulutlarıyla sarar,
Ve bulut onların altında patlamaz.
9 Tahtının yüzünü kapatır,
Ve üzerine bulutunu yayar.
10 Suların yüzeyinde bir sınır çizdi,
Işık ve karanlığın sınırlarına kadar.
11 Göklerin direkleri titrer,
Ve O azarlayınca şaşarlar.
12 Kudretiyle denizi çalkalar,
Ve anlayışıyla Rahav'ı vurur.
13 O'nun Ruhu'yla gökler süslenir.
O'nun eli hızlı yılanı deldi.
14 İşte, bunlar yalnızca O'nun yollarının
kenarlarıdır.
O'nun hakkında duyduğumuz fısıltı ne kadar
da küçük!
Ama kudretinin gürlemesini kim anlayabilir?”

27

- 1 İyov yine kendi benzetmesine dönüp şöyle dedi:

- 2 “Hakkımı elimden alan Tanrı'nın varlık hakkı için,
Ve canıma acılık katan Her Şeye Gücü Yeten'in hakkı için,
- 3 (Çünkü ömrümün uzunluğu hâlâ içimde,
Tanrı'nın Ruhu burnumdadır);
- 4 Gerçekten dudaklarım haksızlık söylemeyecek,
Dilimden de yalan çıkmayacak.
- 5 Sizi doğru saymak benden uzak olsun.
Ölene dek doğruluğumu kendimden ayırmayacağım.
- 6 Doğruluğuma sınıksı tutunuyorum, onu bırakmayacağım.
Yaşadığım sürece yüreğim beni kınamayacak.
- 7 “Düşmanım kötüler gibi olsun.
Bana karşı ayaklanan, haksızlar gibi olsun.
- 8 Çünkü tanrısızın umudu nedir, kesilip atıldığında,
Tanrı yaşamını aldığı anda?
- 9 Başına sıkıntı geldiğinde,
Tanrı onun feryadını duyar mı?
- 10 Her Şeye Gücü Yeten'de zevk bulur mu,
Ve her zaman Tanrı'yı çağırır mı?
- 11 Tanrı'nın eli hakkında size öğreteceğim.
Her Şeye Gücü Yeten'in yanında olanı gizlemeyeceğim.
- 12 İşte, siz hepiniz kendiniz gördünüz;
Öyleyse neden tamamen boş adamlar oldunuz?
- 13 “Bu, kötü adamın Tanrı'daki payıdır,
Zalimlerin mirasıdır, ki bunu Her Şeye Gücü Yeten'den alırlar.
- 14 Çocukları çoğalırsa, kılıç içindir.
Soyundan gelenler ekmele doymayacaklar.

- 15 Ondan geriye kalanlar ölüme gömülecek.
Dul kadınları ağıt yakmayacak.
- 16 Gümüşünü toprak gibi yığsa,
Giysiyi çamur gibi hazırlasa bile;
- 17 Kendisi hazırlayabilir, ama doğru kişi onu giyer,
Gümüşü suçsuz olan paylaşır.
- 18 Evini güve gibi,
Korucunun kurduğu çardak gibi yapar.
- 19 Zengin olarak yatar, ama bir daha öyle yapmaz.
Gözlerini açar ve yok olmuştur.
- 20 Dehşetler onu sular gibi yakalar.
Bir fırtına onu geceleyin çalıp götürür.
- 21 Doğu rüzgârı onu alıp götürür ve o gider.
Onu yerinden süpürür.
- 22 Çünkü onu savurur, ama esirgemez,
Elinden kaçmaya çalışırken.
- 23 İnsanlar ona el çırparlar,
Ve kendi yerinden ona ıslık çalarlar.

28

- 1 “Elbette gümüş için bir maden,
Ve arıttıkları altın için bir yer vardır.
- 2 Demir topraktan çıkarılır,
Ve bakır cevherden eritilir.
- 3 İnsan karanlığı sona erdirir,
Ve en uzak sınıra kadar,
Bilinmezliğin ve koyu karanlığın taşlarını
araştırır.
- 4 İnsanların yaşadığı yerden uzakta bir kuyu açar.
İnsan ayağının unuttuğu yerlerde,
İnsanlardan uzakta asılırlar, ileri geri sallanırlar.
- 5 Toprağa gelince, ondan ekmeç çıkar.

- Altı ateşle sıvanmış gibidir.
6 Kayalarından safir çıkar.
Altın tozu ondadır.
7 O yolu hiçbir yırtıcı kuş bilmez,
Ve şahinin gözü onu görmemiştir.
8 Gururlu hayvanlar oraya ayak basmamıştır,
Ve azgın aslan oradan geçmemiştir.
9 Elini çakmak taşına koyar,
Ve dağları kökünden devirir.
10 Kayalar arasında kanallar yarar.
O'nun gözü her değerli şeyi görür.
11 Sızmasınlar diye akarsuları bağlar.
Gizli olanı aydınlığa çıkarır.
12 Ama bilgelik nerede bulunur?
Anlayışın yeri nerededir?
13 İnsan onun değerini bilmez,
Ve yaşayanlar diyarında bulunmaz.
14 Derinlik, 'Benim içimde değil' der.
Deniz, 'Benim yanımda değil' der.
15 Altınla elde edilemez,
Ve gümüş ona bedel olarak tartılamaz.
16 Ofir altınıyla,
Değerli akikle, safirle değer biçilemez.
17 Altın ve cam ona denk olamaz,
Saf altından mücevherlerle değiştirilemez.
18 Mercan ya da kristalin adı anılmaz.
Evet, bilgeliğin bedeli yakutlardan üstündür.
19 Etiyopya topazı ona denk olmaz.
Saf altınla ona değer biçilemez.
20 Öyleyse bilgelik nereden gelir?
Anlayışın yeri nerededir?
21 Çünkü o, bütün canlıların gözünden saklanmıştı,

- Ve gökyüzünün kuşlarından gizli tutulmuştur.
22 Yıkım ve Ölüm,
“Kulaklarımızla onun söylentisini duyduk” der-
ler.
23 “Onun yolunu anlayan,
Ve yerini bilen Tanrı'dır.
24 Çünkü yeryüzünün uçlarına kadar bakar,
Ve bütün gökyüzünün altında olanı görür.
25 Rüzgârın kuvvetini belirler.
Evet, suları ölçüyle ölçer.
26 Yağmur için yasa,
Ve gök gürültüsünün şimşeği için yol yaptığında,
27 O zaman onu gördü ve bildirdi.
Evet, onu pekiştirdi ve ortaya çıkardı.
28 İnsana şöyle dedi, 'İşte, Efendi korkusu, bilgelik
budur.
Kötülükten uzaklaşmak anlayıştır.'”

29

- 1 İyov yine kendi benzetmesine dönüp şöyle dedi:
2 “Keşke, eski aylarda,
Tanrı'nın beni gözettiği günlerdeki gibi
olsaydım;
3 Kandili başıma vurduğu,
Işıyla karanlıkta yürüdüğüm zamanda,
4 En güzel günlerimdeki gibi,
Tanrı'nın dostluğu çadırımın üzerinde olduğu
zamanda olsaydım,
5 Her Şeye Gücü Yeten hâlâ benimleydi,
Çocuklarım da çevremdeydi,
6 Adımlarım tereyağıyla yıkanır,
Kaya bana yağ ırmakları dökerdi.
7 Ben kent kapısına çıkınca,

- Sokakta kürsümü hazırladım.
8 Gençler beni görüp saklanırdı.
Yaşlılar ayapa kalkıp dikilirdi.
9 Beyler konuşmaktan çekinirler,
Ellerini ağızlarına koyarlardı.
10 Soyluların sesi kesilirdi,
Dili damaklarına yapışırdı.
11 Çünkü kulak beni işitince, beni kutsardı;
Göz beni görünce, beni överdi;
12 Çünkü feryat eden yoksulu,
Ve kendisine yardım edecek kimsesi olmayan
babasızı da kurtarırdım.
13 Ölüm tehlikesinde olanın kutsaması üzerime
gelirdi,
Ve dul kadının yüreğini sevinçle ezgi
söylettirirdim.
14 Doğruluğu giydim, ve o beni kuşandırdı.
Adaletim bir kaftan ve bir taç gibiydi.
15 Köre göz,
Topala ayak oldum.
16 Yoksullara baba oldum.
Tanımadığım adamın davasını araştırırdım.
17 Haksızın çenesini kırardım,
Ve avı onun dişlerinin arasından koparırdım.
18 O zaman şöyle derdim, 'Kendi evimde öleceğim,
Günlerimi kum gibi sayacağım.
19 Köküm sulara kadar yayılmış.
Çiy bütün gece dalımda kalır.
20 İçimde yüceliğim tazedir.
Yayım elimde yenilenmiştir.
21 İnsanlar beni dinler, beklerlerdi,
Ve öğüdüm için susarlardı.
22 Benim sözlerimden sonra bir daha konuşmazlardı.

- Sözüm üzerlerine dökülürdü.
23 Yağmuru bekler gibi beni beklerlerdi.
Ağızları bahar yağmuru gibi içerdi.
24 Güvenleri olmadığında ben onlara gülümserdim.
Yüzümün ışığını reddetmezlerdi.
25 Onların yolunu ben seçerdim ve baş olarak oturdum.
Orduda bir kral gibi, yas tutanları teselli eden biri gibi yaşadım.

30

- 1 “Ama şimdi benden genç olanlar benimle alay ediyorlar,
Onların babalarını sürümün köpekleriyle birlikte koymaya layık görmezdim.
2 Ellerin gücü ne işime yarardı,
Olgunluk çağını yitirmiş adamlardı?
3 Yoksulluk ve kıtlıktan bitkinler.
Çoraklığın ve ıssızlığın karanlığında,
Kuru toprak kemiriyorlar.
4 Çalılıklardan tuzlu ot koparıyorlar.
Onların yiyeceğ süpürge ağacının kökleridir.
5 İnsanların arasından kovulurlar.
Hırsız ardından bağırır gibi onlara bağırırlar,
6 Böylece korkunç vadilerde,
Yerin ve kayaların oyuklarında yaşarlar.
7 Çalılıklar arasında anırırlar.
Isırgan otlarının altında toplanırlar.
8 Evet, ahmakların, kötü adamların çocuklarıdır.
Ülkeden kırbaçla kovulmuşlardır.
9 “Şimdi onlara ezgi oldum.
Evet, onlar için bir özdeyişim.
10 Benden tiksiniyorlar, benden uzak duruyorlar,

- Yüzüme tükürmekten çekinmiyorlar.
11 Çünkü ipini çözdü ve beni ezdi;
Ve onlar benim önümde dizginleri sıyırdılar.
12 Sağ tarafımda ayaktakımı yükseliyor.
Ayaklarımı bir kenara itiyorlar.
Yıkım yollarını bana karşı kuruyorlar.
13 Yolumu bozuyorlar.
Kimsenin yardımını olmadan yıkımımı teşvik ediyorlar.
14 Geniş bir gedikten geliyorlarmış gibi,
Yıkımın ortasında yuvarlanıyorlar.
15 Dehşet üzerime döndü.
Rüzgâr gibi onurumu kovalıyorlar.
Mutluluğum bir bulut gibi geçip gitti.
16 Şimdi canım içimde dökülüyor.
Sıkıntı günleri beni yakaladı.
17 Gece vakti kemiklerim içimde deliniyor,
Ve beni kemiren ağrılar hiç rahat vermiyor.
18 Büyük güç tarafından giysimin biçimi bozuldu.
Beni gömleğimin yakası gibi sarıyor.
19 Beni çamura attı.
Toz gibi ve kül gibi oldum.
20 Seni çağırıyorum,
Ve bana yanıt vermiyorsun.
Ayağa kalkıyorum ve gözünü bana dikiyorsun.
21 Bana karşı zalim oldun.
Elinin gücüyle beni eziyorsun.
22 Beni rüzgâra kaldırıyorsun,
Onunla sürüyorsun. Fırtınada eritiyorsun.
23 Çünkü biliyorum ki beni ölüme,
Yaşayan herkes için belirlenmiş eve
götüreceksin.

- 24 “Ancak biri düşerken elini uzatmaz mı?
Ya da felaketinde ondan ötürü yardım için
çağırılmaz mı?
- 25 Ben sıkıntıda olan için ağlamaz mıydım?
Muhtaç için canım kederlenmez miydi?
- 26 Ben iyilik ararken, kötülük geldi.
Ben ışık beklerken, karanlık geldi.
- 27 Yüreğim sikkın ve rahatı yok.
Izdırap günleri üzerime geldi.
- 28 Güneş olmadan yaşlı dolaşıyorum.
Toplulukta ayağa kalkıp yardım çağırıyorum.
- 29 Çakallara kardeş,
Deve kuşlarına yoldaş oldum.
- 30 Derim kararıyor ve üzerimden soyuluyor.
Kemiklerim ateşten yanıyor.
- 31 Bu yüzden arpım yasa,
Kavalım da ağlayanların sesine döndü.

31

- 1 “Gözlerimle bir antlaşma yaptım;
O zaman genç bir kadına şehvetle nasıl
bakarım?
- 2 Çünkü yukarıdan, Tanrı'dan payı,
Yücelerden Her Şeye Gücü Yeten'den mirası
nedir?
- 3 Bu, haksız için felaket,
Kötülük işleyenler için bela değil midir?
- 4 O, yollarımı görmüyor mu,
Ve bütün adımlarımı saymıyor mu?
- 5 “Eğer yalanla yürüdüysen,
Ve ayağım hileye koştuyorsa,
- 6 (Doğru terazide tartılayım da,
Tanrı dürüstlüğümlü bilsin);

- 7 Eğer adımım yoldan saptıysa,
Eğer yüreğim gözlerimin ardından yürüdüyse,
Eğer ellerime kir yapıştıysa,
- 8 O zaman ekeyim, başkası yesin.
Evet, tarlamın ürünü kökünden sökülsün.
- 9 “Eğer gönlüm bir kadına kapılmışsa,
Ve komşumun kapısında pusuya yatmışsam,
- 10 O zaman karım başkası için öğütsün,
Ve başkaları onunla yatsın.
- 11 Çünkü bu çirkin bir suç olurdu.
Evet, hâkimler tarafından cezalandırılacak bir
kötülük olurdu,
- 12 Çünkü bu yıkıma kadar yakıp yok eden,
Ve bütün ürünü kökünden sökecek bir
ateştir.
- 13 “Eğer benimle çekiştikleri zaman,
Erkek ya da kadın kölemin davasını hor
gördüysem,
- 14 O zaman Tanrı kalktığında ne yaparım?
Ziyaret ettiğinde, O'na ne yanıt veririm?
- 15 Beni rahimde yaratan onu da yaratmadı mı?
Rahimde bizi biçimlendiren bir değil mi?
- 16 “Eğer yoksulu dileklerinden alıkoyduysam,
Ya da dul kadının gözlerini söndürdüysen,
- 17 Ya da lokmamı tek başıma yediysem,
Babasız da ondan yemediyse,
- 18 (Hayır, gençliğimden beri benimle birlikte
büyüdü, baba yanındaymış gibi,
Annemin rahminden beri dul kadına yol
gösterdim),
- 19 Eğer giysisi olmadığı için mahvolanı,
Ya da örtüsü olmayan yoksulu gördüysem,
- 20 Onun yüreği beni kutsamadıysa

- Koyunlarımın yünüyle ısınmadıysa,
21 Kapıda yardımcı olduğumu gördüğüm için,
Babasıza karşı elimi kaldırıdıysam,
22 O zaman omuzum kürek kemiğinden düşsün,
Kolum kemiğinden kırılınsın.
23 Çünkü Tanrı'nın felaketi bana dehşet verir,
Onun görkemi yüzünden bir şey yapamam.
24 “Eğer altını ümidim yaptıysam,
Ve saf altına, ‘Sen benim güvencemsin’ dediysem;
25 Eğer servetim çok olduğu,
Ve elim çok kazandığı için sevindiysen;
26 Eğer ışıldarken güneşe,
Ya da ihtişamla hareket ederken aya bakıp da,
27 Ve yüreğim gizlice kandırıldıysa,
Ve elim ağzımdan bir öpücük attıysa;
28 Bu da hâkimler tarafından cezalandırılacak bir suç olurdu,
Çünkü yukarıda olan Tanrı'yı inkâr etmiş olurdum.
29 “Eğer benden nefret edenin yıkımına sevindiysen,
Ya da kötülük onu bulduğunda kendimi yükselttiysen,
30 (Kesinlikle, lanetle kimsenin canını dileyerek,
Ağzımın günah işlemesine izin vermedim);
31 Eğer çadırımın adamları,
'Onun yedirdiği ete doymamış kim vardır?' demedilerse,
32 (Yabancı sokakta konaklamazdı,
Oysa kapımı yolcuya açardım);
33 Adem gibi suçlarımı örttüysen,
Kötülüğümü yüreğimde sakladıysam,

- 34 Çünkü büyük kalabalıktan korktuğum için,
Boyların hor görmesi beni dehşete düşürdü
diye,
Sustum ve kapıdan çıkmadıysam.
- 35 Keşke beni dinleyecek biri olsaydı!
İşte imzam! Her Şeye Gücü Yeten bana yanıt
versin!
Suçlayıcı iddianamemi yazsın!
- 36 Elbette onu omzumda taşırdım,
Ve taç gibi kendime bağlardım.
- 37 Adımlarımın sayısını ona bildirirdim.
Kendisine bir hükümdar gibi yaklaşırdım.
- 38 Eğer toprağım bana karşı feryat ediyorsa,
Saban izleri hep birlikte ağlıyorsa;
- 39 Eğer ürününü parasız yediysem,
Ya da sahiplerinin hayatını kaybettirdiysem,
- 40 Buğday yerine diken,
Arpa yerine kötü ot bitsin.”
İyov'un sözleri bitti.

32

¹ Böylece bu üç adam İyov'a yanıt vermekten vazgeçtiler, çünkü o kendi gözünde doğrudu.

² O zaman Ram ailesinden Buzlu Barakel oğlu Elihu'nun öfkesi İyov'a karşı alevlendi. Öfkesi, Tanrı'dan çok kendini haklı çıkarmış olduğu için alevlendi.

³ Öfkesi, yanıt bulamadıkları ve yine de İyov'u mahkûm ettikleri için üç arkadaşına karşı da alevlendi.

⁴ Elihu, İyov'la konuşmak için beklemişti, çünkü onlar kendisinden yaşça büyükdüler.

5 Elihu, bu üç adamın ağzından yanıt gelmediğini görünce, öfkesi alevlendi.

6 Buzlu Barakel oğlu Elihu,
“Ben gencim, siz ise çok yaşlısınız” diye karşılık verdi,

“Bu yüzden kendimi tuttum ve size fikrimi açıklamaya cesaret edemedim.

7 Ben dedim ki, 'Günler konuşmalı,
Yılların çokluğu bilgelik öğretmeli.'

8 Ama insanda ruh vardır,
Ve Yüce Olan'ın Ruhu onlara anlayış verir.

9 Bilge olanlar büyükler değil,
Doğruyu anlayanlar da yaşlılar değil.

10 Bu yüzden dedim ki, 'Beni dinleyin,
Ben de fikrimi göstereyim.'

11 İşte, sözlerinizi bekledim,
Siz söz araştırırken,
Düşüncelerinizi dinledim,

12 Evet, size tüm dikkatimi verdim,
Ama aranızda İyov'u ikna eden
Ya da sözlerine yanıt veren kimse olmadı.

13 Sakın, 'Biz bilgeliği bulduk.
Tanrı onu çürütebilir, insan değil' demeyin;

14 Çünkü o bana karşı sözlerini yöneltmedi,
Ben de ona sizin sözlerinizle yanıt vermeyeceğim.

15 Şaşırdılar, artık yanıt vermiyorlar.
Söyleyecek sözleri yok.

16 Konuşmadıkları, durdukları,
Ve artık onlar yanıt vermedikleri için
bekleyeyim mi?

17 Ben de kendi payıma düşen yanıtı vereyim,

- Ben de fikrimi göstereyim.
18 Çünkü sözlerle doluyum.
İçimdeki ruh beni sıkıştırıyor.
19 İşte göğsüm, açılmamış şarap gibidir;
Patlamaya hazır yeni tulumlar gibidir.
20 Söyleyeyim de ferahlayayım.
Dudaklarımı açacağım da yanıt vereyim.
21 Kimsenin şahsına itibar etmeyeyim,
Kimseye de methedici unvanlar vermeyeyim.
22 Çünkü methedici unvanlar vermeyi bilmem,
Yoksa Yaraticım beni hemen alıp götürürdü.

33

- 1 “Ancak ey İyov, lütfen sözümü dinle,
Ve bütün sözlerime kulak ver.
2 İşte, ağzımı açtım.
Dilim ağzımda konuşuyor.
3 Sözlerim yüreğimin doğruluğunu dile getirecek.
Dudaklarımın bildiklerini içtenlikle söyleyecek.
4 Tanrı'nın Ruhu beni yarattı,
Ve Her Şeye Gücü Yeten'in soluğu bana hayat veriyor.
5 Eğer elinden geliyorsa, bana yanıt ver.
Sözlerini önümde sıraya koy, karşımda dur.
6 İşte, ben de Tanrı'ya senin gibiyim.
Ben de balçıktan şekillendirildim.
7 İşte, dehşetim seni korkutmaz,
Baskım sana ağır gelmez.
8 “Gerçekten de ben dinlerken sen dedin,
Senin sözlerini duydum,
9 “İtaatsizlik yok, ben temizim.
Suçsuzum, içimde kötülük yoktur.

- 10 İşte, bana karşı bahane buluyor.
Beni düşmanı sayıyor.
- 11 Ayaklarımı tomruğa vuruyor.
Bütün yollarımı mimliyor.
- 12 “İşte, sana yanıt vereyim. Bunda haklı değilsin,
Çünkü Tanrı insandan büyüktür.
- 13 Meselelerinin hiçbiri için yanıt vermiyor diye,
Neden O'nunla çekişiyorsun?
- 14 Çünkü Tanrı bir kez,
Hatta iki kez konuşur, ama insan dikkat etmez.
- 15 Düşte, gece görümünde,
İnsanların üzerine derin uyku çöktüğünde,
Yatak üzerinde uyuklarken,
- 16 O zaman insanların kulaklarını açar,
Ve onlara öğretilen şeyleri mühürler,
- 17 İnsanı amacından uzaklaştırmak,
Ve gururu insandan gizlemek için.
- 18 Canını çukurdan,
Ve hayatını kılıçtan esirger.
- 19 “Yatağı üzerinde acıyla,
Kemikleri içinde sürekli çekişmeyle de terbiye edilir,
- 20 Öyle ki, hayatı ekmekten,
Canı da lezzetli yiyecekten tiksindir.
- 21 Eti öylesine tükenmiştir ki, görülmez olur.
Gözükmeyen kemikleri dışarı çıkar.
- 22 Evet, canı çukura,
Yaşamı da yok edicilere yaklaşır.
- 23 İnsana kendisi için neyin doğru olduğunu
göstersiz diye,

- “Eğer yanında bir melek, bin kişiden biri olan
bir yorumcu varsa,
24 O zaman Tanrı ona lütufta bulunur ve şöyle der:
‘Onu çukura inmekten kurtar,
Ben fidye buldum.’
25 Eti bir çocuğunkinden daha körpe olur.
Gençliğinin günlerine döner.
26 Tanrı’ya dua eder ve O da ondan hoşnut olur,
Öyle ki, yüzünü sevinçle görür. O, insana
doğruluğunu geri verir.
27 İnsanların önünde ezgi söyleyerek der:
‘Günah işledim ve doğru olanı çarpıttım,
Ama bana yararı olmadı.
28 Canımı çukura girmekten O kurtardı.
Yaşamım ışığı görecekt.’
29 “İşte, Tanrı bütün bunları bir adama iki kez,
Hatta üç kez yapar,
30 Canını çukurdan çıkarmak için,
Yaşayanların ışığıyla aydınlansın diye.
31 İyi düşün ey İyov, beni dinle.
Sen sus da, ben konuşayım.
32 Söyleyecek bir şeyin varsa, bana yanıt ver.
Konuş, çünkü seni haklı çıkarmak isterim.
33 Yoksa, beni dinle.
Sus da sana bilgelik öğreteyim.”

34

- 1 Elihu yanıtına şöyle devam edip dedi:
2 “Ey bilgeler, sözlerimi dinleyin.
Bilgi sahibi olanlar, bana kulak verin.
3 Çünkü damağın yemeği tattığı gibi,
Kulak da sözleri sınar.

- 4 Kendimiz için doğru olanı seçelim.
Kendi aramızda neyin iyi olduğunu bilelim.
- 5 Çünkü İyov, 'Ben doğruyım,
Tanrı hakkımı elimden aldı' diyor.
- 6 Hakkım varken yalancı sayıldım.
İtaatsizliğim yokken yaram devasız.'
- 7 Alayı gibi su içen,
Kötülük işleyenlerle birlikte giden,
- 8 Kötülerle birlikte yürüyen,
İyov gibisi var mı?
- 9 Çünkü O, 'İnsanın Tanrı ile hoşnut olmasının
Hiçbir yararı yoktur' demiştir.
- 10 "Bu nedenle, ey anlayışlı adamlar, beni din-
leyin:
Kendisinden uzak olsun ki, Tanrı kötülük
yapsın,
Ve Her Şeye Gücü Yeten haksızlık yapsın.
- 11 Çünkü O, insanın işini kendine öder,
Ve herkese kendi yollarına göre buldurur.
- 12 Elbette Tanrı kötülük yapmaz,
Her Şeye Gücü Yeten de adaleti çarpıtmaz.
- 13 O'nu yeryüzünün başına kim koydu?
Ya da O'nu bütün dünyanın üzerine kim atadı?
- 14 Eğer yüreğini kendi üzerine çevirirse,
Eğer ruhunu ve nefesini kendine toplarsa,
- 15 Bütün bedenler birlikte yok olur,
Ve insan yine toprağa döner.
- 16 "Eğer şimdi sende anlayış varsa, bunu dinle.
Sözlerime kulak ver.
- 17 Adaletten nefret eden biri hiç hükmedebilir mi?
- 18 Bir krala, 'Yaramaz!' ya da beylere, 'Kötüsünüz!'
diyen

Adil ve büyük Olanı mahkûm edecek misin?

- 19 Beylerin şahsına itibar etmez,
Zenginleri fakirlerden daha çok saymaz,
Çünkü hepsi O'nun ellerinin eseridir.
- 20 Bir anda, gece yarısı ölürlür.
Halk sarsılır ve geçip gider.
Güçlüler el değmeden alınıp götürülür.
- 21 Çünkü gözleri adamın yolları üzerindedir.
Onun bütün gidişlerini görür.
- 22 Kötülük işleyenlerin saklanabileceği
Karanlık ya da koyu karanlık yoktur.
- 23 Çünkü Tanrı önüne mahkemeye gelsin diye,
O'nun bir adamı daha fazla araştırmasına
gerek yoktur.
- 24 Güçlüleri araştırmadan parçalar,
Ve onların yerine başkalarını diker.
- 25 Bu yüzden onların işlerini bilir.
Geceleyin onları devirir,
Böylece mahvolurlar.
- 26 Kötü oldukları için onları vurur,
Başkalarının gözü önünde;
- 27 Çünkü O'nu izlemekten saptılar,
Yollarından hiçbirine dikkat etmediler,
- 28 Yoksulların feryadını O'na ulaştırdılar.
O, ezilenlerin feryadını duydu.
- 29 O sakinlik verdiğinde, kim suçlayabilir?
Yüzünü gizlediğinde, O'nu kim görebilir?
O, bir ulusa ya da bir adama karşı da aynıdır,
- 30 Tanrısız adam hüküm sürmesin diye,
Halkı tuzağa düşürecek kimse olmasın diye.
- 31 “Çünkü Tanrı'ya, 'Suçluyum,

- Ama bir daha suç işlemeyeceğim' diyen oldu mu?
- 32 Görmediğimi sen bana öğret.
Eğer kötülük yaptıysam, bir daha yapmam' diyen oldu mu?
- 33 Ödülü senin istediğin gibi mi olacak ki, reddediyorsun?
Çünkü sen seçmelisin, ben değil.
Bu yüzden bildiğini söyle.
- 34 Anlayışlı adamlar bana,
Beni dinleyen her bilge adam şöyle diyecek:
- 35 “İyov bilgisizce konuşuyor.
Onun sözleri bilgelikten yoksun.”
- 36 Çünkü kötü adamlar gibi yanıt verdiğiinden,
Keşke İyov'un denenmesi sona dek sürse.
- 37 Çünkü günahına isyanı katıyor.
Aramızda ellerini çırpıyor,
Ve Tanrı'ya karşı sözlerini çoğaltıyor.”

35

- 1 Elihu yanıtına şöyle devam dedi:
- 2 Bunun senin hakkın olduğunu mu sanıyorsun,
Yoksa, ‘Benim doğruluğum Tanrı'nın doğruluğundan daha çoktur’ mu diyorsun?
- 3 ‘Sana ne yararı olacak?
Günah işlemiş olsaydım,
Bundan daha fazla ne kazanırdım?’ diye soruyor musun?
- 4 Sana ve seninle birlikte olan arkadaşlarına
Yanıt vereceğim.
- 5 Göklere bak da gör.
Senden daha yüksek olan gökleri gör.
- 6 Eğer günah işlediysen, O'na ne etkin olur?

- Suçların çoğalırca, O'na yaptığın nedir?
7 Eğer doğruysan, O'na verdiğin nedir?
Ya da senin elinden O'nun aldığı nedir?
8 Kötülüğün senin gibi bir adama zarar verebilir,
Ve doğruluğun bir insan oğluna yarar
sağlayabilir.
9 Zorbalığın çokluğundan dolayı feryat ediyorlar.
Güçlülerin kolundan dolayı yardım için
çağırıyorlar.
10 Ama hiç kimse,
'Geceleyin ezgiler veren,
11 Yeryüzünün hayvanlarından daha çok bize
öğreten,
Ve göklerin kuşlarından bizi daha bilge kılan
Tanrım, Yaradan'ım nerede?' demiyor.
12 Orada feryat ediyorlar,
Ama kötü insanların gururu yüzünden
Kimse yanıt vermiyor.
13 Gerçekten Tanrı boş feryadı duymaz,
Her Şeye Gücü Yeten de onu dikkate almaz.
14 O'nu görmediğini söylediğinde bile,
Davan O'nun önündedir,
Ve sen O'nu bekle!
15 Ama şimdi, öfkesiyle ziyaret etmediği,
Kibri de çok önemsemediği için,
16 Bu yüzden İyov boş konuşmayla ağzını açıyor,
Ve bilgisizce sözleri çoğaltıyor.

36

- 1 Elihu yine devam edip dedi,
2 "Biraz sabret de, sana göstereyim;
Çünkü Tanrı adına daha söyleyeceklerim var.
3 Uzaktan bilgi edineceğim,

- Ve Yaratıcıma hak vereceğim.
4 Çünkü sözlerim gerçekten yalan değil.
Bilgide tam olan biri senin karşındadır.
5 “İşte, Tanrı güçlüdür ve kimseyi hor görmez.
Anlayış gücünde kudretlidir.
6 Kötü kişinin canını korumaz,
Ama ezilenlere adalet sağlar.
7 Gözlerini doğrudan ayırmaz,
Ama taht üzerinde krallarla birlikte,
Onları sonsuza dek oturtur ve yükseltir.
8 Eğer zincirlere vurulurlarsa,
Ve sıkıntı bağlarına tutulurlarsa,
9 O zaman onlara işlerini ve suçlarını,
Gururla davranmış olduklarını gösterir.
10 Kulaklarını öğütlere açar,
Ve kötülükten dönmelerini buyurur.
11 Eğer dinler ve O'na hizmet ederlerse,
Günlerini bolluk içinde, yıllarını zevk içinde
geçirirler.
12 Ama dinlemezlerse, kılıçla yok olurlar;
Bilgisizce ölürlər.
13 “Ama yüreği tanrısız olanlar öfke biriktirirler.
Onları bağladığı zaman, yardım için
çağırılmazlar.
14 Gençlikte ölürlər.
Yaşamları kirli olanlar arasında yok olur.
15 Ezilenleri sıkıntılarından kurtarır,
Baskıda onların kulağını açar.
16 Evet, seni sıkıntıdan,
Hiç darlığın olmadığı geniş bir yere çekmek
isterdi.
Sofrana konulmuş olan, yağla dolu olurdu.
17 “Ama sen kötü adamın hükmüyle dolusun.

- Yargı ve adalet seni yakalıyor.
18 Zenginlik seni gazaba doğru baştan çıkarmasın,
Rüşvetin büyüklüğü seni saptırmasın.
19 Zenginliğin sıkıntıda sana destek olur mu,
Ya da gücünün bütün kuvveti?
20 İnsanların yerlerinden kesildiği geceyi,
Sen arzulama.
21 Dikkat et, kötülüğe bakma;
Çünkü sen onu sıkıntıdan daha çok seçtin.
22 İşte, Tanrı kudretiyle yücedir.
O'nun gibi öğretmen kimdir?
23 Kim O'na yolunu çizdi?
Ya da kim O'na, 'Haksızlık yaptın' diyebilir?
24 "O'nun işini yüceltmelisin,
Hatırlar bunu,
İnsanların ezgi söylemiş oldukları işi.
25 Bütün insanlar ona baktı.
İnsanlar onu uzaktan görür.
26 İşte, Tanrı büyüktür ve biz O'nu bilmeyiz.
O'nun yıllarının sayısı araştırılmaz.
27 Çünkü O, buharından yağmura dönüşen
Su damlalarını yukarı çeker,
28 Göklerin döktüğü,
Ve insanın üzerine bol bol düştüğü yağmuru.
29 Gerçekten, bulutların yayılmasını,
Ve çadırının gök gürültülerini insan anlayabilir
mi?
30 İşte, ışığını kendi çevresine yayar.
Denizin dibini örter.
31 Çünkü halklara bunlarla hükmeder.
Bol yiyecek verir.
32 Elleri şimşekle örter,

Ve ona hedefi vurmasını buyurur.

- ³³ Onun gürültüsü Tanrı hakkında söylemekte,
Ve yaklaşmakta olan fırtınadan hayvanlara da
söz etmektedir.

37

- ¹ “Evet, buna yüreğim titrer,
Ve yerinden oynar.
² Duyun, O'nun gürleyen sesini,
Ağzından çıkan sesi duyun.
³ Onu bütün gökyüzünün altına,
Şimşegini de yeryüzünün uçlarına gönderir.
⁴ Ardından bir ses gümbürder.
Görkemli sesiyle gürlür.
Sesi duyulunca hiçbir şeyi alıkoymaz.
⁵ Tanrı sesiyle şaşılacak biçimde gürlür.
Anlayamadığımız büyük şeyler yapar.
⁶ Çünkü kara, ‘Yeryüzüne düş’ der,
Aynı şekilde yağmur sağanağına,
Ve güçlü yağmur sağanaklarına.
⁷ Her insanın elini mühürler,
Öyle ki, yarattığı bütün insanlar bunu bilsin.
⁸ Sonra hayvanlar gizlenir,
Ve inlerinde kalırlar.
⁹ Odasından fırtına,
Kuzeyden soğuk gelir.
¹⁰ Tanrı'nın soluğuyla buz verilir,
Ve suların genişliği dondurulur.
¹¹ Evet, kalın bulutu nemle yükler.
Kendi şimşek bulutunu etrafa yayar.
¹² Oturulan dünyanın yüzü üzerinde
Onlara buyurduğu her şeyi yapınlar diye,
O'nun yol göstermesiyle döner, çevrilir.

- 13 İster cezalandırmak için, ister kendi ülkesi için,
İster iyilik dolu sevgisi için olsun, onun
gelmesini sağlar.
- 14 “Dinle ey İyov.
Dur da Tanrı'nın şaşılacak işlerini düşün.
- 15 Tanrı'nın onları nasıl idare ettiğini,
Ve bulutunun şimşegini nasıl çaktırdığını
biliyor musun?
- 16 Bulutların işleyişini,
Bilgide kusursuz olanın şaşılmasa işlerini biliyor
musun?
- 17 Güney rüzgârı nedeniyle dünya durgun-
laştığında,
Giysileri sıcak olan sen misin?
- 18 O'nunla birlikte, dökme metal ayna gibi sert olan
Gökyüzünü yayabilir misin?
- 19 O'na ne söyleyeceğimizi bize öğret,
Çünkü karanlık yüzünden davamızı ortaya
koyamıyoruz.
- 20 Ben konuşmak istiyorum diye, O'na haber verilir
mi?
Ya da insan hiç yutulmak ister mi?
- 21 Şimdi insanlar göklerde parlayan ışığı
görmüyorlar,
Ancak rüzgâr geçiyor da onları temizliyor.
- 22 Kuzeyden altın ihtişam geliyor.
Tanrı ile birlikte korkunç bir görkem.
- 23 Her Şeye Gücü Yeten'e ulaşamayız.
O güçte yücedir.
Adaleti ve büyük doğruluğuyla kimseyi ezmez.
- 24 Bu yüzden insanlar ona saygı gösterir.
Yürekte bilge olanların hiç birini dikkate al-
maz.”

38

¹ O zaman Yahve kasırmanın içinden İyov'a yanıt verdi:

² “Kimdir bu bilgisizce sözlerle
Tasarıyı karartan?

³ Erkek gibi kuşağını beline vur,
Sana sorayım da, bana yanıt ver!

⁴ “Ben dünyanın temellerini atarken sen neredeydin?
Sen de anlayış varsa, bildir.

⁵ Eğer biliyorsan onun ölçülerini kim saptadı?
Ya da ipi üzerine kim gerdi?

⁶ Onun temelleri neyin üzerine dayandırıldı?
Ya da köşe taşını kim koydu?

⁷ Sabah yıldızları birlikte ezgi söylerken,
Ve bütün Tanrı oğulları sevinçle haykırırken?

⁸ “Ya da denizi kapılarla kim kapattı,
Rahimden çıkıp fişkırduğunda,

⁹ Bulutları onun giysisi yaptığımda,
Ve onu koyu karanlığa sardığımda,

¹⁰ Sınırımı ona koyduğumda,
Sürgüleri ve kapıları taktığımda,

¹¹ Ve, ‘Buraya kadar gelebilirsin, ama daha öteye gidemezsin,
Gururlu dalgaların burada duracak’ dediğimde?

¹² “Sen kendi günlerinde sabaha buyurdun mu,
Ve şafağa yerini bildirdin mi,

¹³ Yeryüzünün uçlarını tutsun,
Ve kötöleri ondan silkip atsın diye?

¹⁴ O mühür altındaki balçık gibi değişir,
Ve giysi gibi ortaya koyulur.

¹⁵ Kötülerden ışıkları alıkonulur.

- Kalkmış olan kol kırılır.
- 16 “Denizin kaynaklarına girdin mi?
Ya da derinliğin yataklarında yürüdün mü?
- 17 Ölümün kapıları sana gösterildi mi?
Ya da ölüm gölgesi kapılarını gördün mü?
- 18 Yeryüzünün genişliğini kavradın mı?
Eğer hepsini biliyorsan, bildir.
- 19 Işığın oturduğu yerin, yolu nerededir?
Ya karanlık, onun yeri nerededir?
- 20 Ta ki, onu sınırına kadar götürösin,
Ve evinin yollarını ayırt edesin?
- 21 Elbette biliyorsun, çünkü o zaman doğmuşsun,
Ve senin günlerinin sayısı çoktur!
- 22 Karın ambarlarına girdin mi,
Ya da dolunun ambarlarını gördün mü?
- 23 Ben onları sıkıntı zamanı için,
Kavga ve savaş günü için saklarım?
- 24 Şimşeğin nerede dağıtıldığı,
Ya da doğu rüzgârının yeryüzüne nerede
saçıldığı?
- 25 Sel sularına kanal,
Yıldırıma yol açan kimdir?
- 26 İnsanın bulunmadığı diyara,
İnsanın olmadığı çöle yağsın diye,
27 Çorak ve ıssız yeri doyursun,
Taze ot yetiştiresin diye.
- 28 Yağmurun babası var mıdır?
Ya da çiğ damlalarının babası kimdir?
- 29 Buz kimin rahminden çıktı?
Gökyüzünün gri kırağını kim doğurdu?
- 30 Derin suların yüzeyi donunca,
Sular taş gibi sertleşir.

- 31 Ülker takımyıldızını bağlayabilir misin,
Ya da Orion'un bağlarını çözebilir misin?
- 32 Takımyıldızlarını mevsiminde çıkarabilir misin?
Ya da Büyük Ayı'yı yavrularıyla birlikte yol
gösterebilir misin?
- 33 Göklerin yasalarını biliyor musun?
Onun hakimiyetini yeryüzünde kurabilir
misin?
- 34 “Sesini bulutlara yükseltebilir misin ki,
Bol sular seni örtsün?
- 35 Şimşekleri gönderebilir misin ki, gitsinler?
Sana, 'İşte buradayız' diye haber verirler mi?
- 36 İç kısımlara bilgelik koyan kimdir?
Ya da zihne anlayış veren kimdir?
- 37 Bulutları bilgelikle kim sayabilir?
Ya da göğün kaplarını kim boşaltabilir,
- 38 Toprak serleştiğinde,
Ve yerin parçaları birbirine yapıştığında?
- 39 “Dişi aslan için sen av avlayabilir misin,
Ya da genç aslanların karnını doyurabilir
misin,
- 40 İnlerinde sindiklerinde,
Ve çalılıkta pusuya yattıklarında?
- 41 Yavruları Tanrı'ya feryat edip açlıktan
dolaştıklarında,
Kargaya avını kim sağlıyor?

39

- 1 “Dağ keçilerinin doğurduğu zamanı biliyor
musun?
Geyik yavruладында sen mi gözetliyor
musun?
- 2 Doldurdukları ayları sayabilir misin?

- Ya da doğurdıkları zamanı biliyor musun?
3 Eğilirler, yavrularını doğururlar,
Sancılarından kurtulurlar.
4 Yavruları güçlenir, kırdı büyürler,
Çıkarlar ve bir daha geri dönmezler.
5 “Yaban eşeğini kim serbest bıraktı?
Ya da çevik eşeğin bağlarını kim çözdü?
6 Onun yurdunu bozkur,
Meskenini de tuz diyarı yaptım.
7 Kentin gürültüsünü küçümser,
Sürücünün bağırsığını da duymaz.
8 Dağların otlağı onun otlağıdır.
Her yeşil şeyi araştırır.
9 “Yaban öküzü sana hizmet etmek ister mi?
Yoksa senin yemliğinin yanında kalır mı?
10 Yaban öküzünü koşum takımıyla karıkta tutabilir
misin?
Ya da senin ardından vadileri sürer mi?
11 Gücü büyük olduğu için ona güvenir misin?
Ya da kendi işini ona bırakır mısın?
12 Tohumunu eve getireceğine,
Harman yerinin buğdayını toplayacağına
güvenir misin?
13 Devekuşunun kanatları gururla dalgalanır,
Ama bunlar tüyler ve sevgi tüyleri midir?
14 Çünkü yumurtalarını yere bırakır,
Onları toz içinde ısıtır,
15 Ve ayağın onları ezebileceğini,
Ya da vahşi hayvanın onları çiğneyebileceğini
unutur.
16 Yavrularına sert davranır, sanki kendisinin
değillermiş gibi.
Boşa çabalasa da korkusuzdur.

- 17 Çünkü Tanrı ondan bilgeliği esirgemiş,
Ve anlayışta ona pay vermemiştir.
- 18 Kendini kaldırıp yükselttiğinde,
Atı ve binicisini küçümser.
- 19 Ata sen mi güç verdin?
Dalgalanan yeleyi boynuna sen mi giydirdin?
- 20 Onu çekirge gibi sıçratan sen misin?
Onun kişnemesinin görkemi korkunçtur.
- 21 Vadide yeri eşeler ve gücüyle sevinir.
Silahlı adamları karşılamaya çıkar.
- 22 Korkuyla alay eder, yılmaz,
Kılıç önünden geri dönmez.
- 23 Ona karşı ok kılıfı,
Parlayan mızrak ve kargı şakırdar.
- 24 Yeri şiddetle ve öfkeyle yer,
Boru sesine bile durmaz.
- 25 Boru çaldıkça, “Hih!” diye kişner.
Savaşın kokusunu uzaktan alır,
Komutanların gürleyen sesini ve
bağrıışmalarını duyar.
- 26 “Atmaca senin bilgeliğinle mi süzülüyor,
Kanatlarını güneğe doğru geriyor?”
- 27 Kartal senin buyruğunla mı yükseliyor da,
Yuvasını yükseklerde yapıyor?
- 28 Sarp kaya üzerinde oturuyor ve yuvasını
yapıyor,
Uçurumun ucunda ve sığınakta.
- 29 Avını oradan gözetler.
Gözleri onu uzaktan görür.
- 30 Onun yavruları da kan emer.
Leş neredeyse, o da oradadır.”

40

- 1 Yine Yahve İyov'a yanıt verdi:
- 2 “İtiraz eden adam Her Şeye Gücü Yeten'le çekişsin mi?
Tanrı'ya itiraz eden yanıt versin.”
- 3 O zaman İyov Yahve'ye yanıt verdi:
- 4 “İşte, ben değersizim. Sana ne yanıt vereyim?
Elimi ağzıma koyuyorum.
- 5 Bir kez konuştum, yanıt vermem;
Evet, ikinci kez, artık söylemem.”
- 6 O zaman Yahve kasırganın içinden İyov'a yanıt verdi:
- 7 “Şimdi adam gibi beline kuşağını vur.
Sana sorayım da, bana yanıt ver.
- 8 Hükmümü dahi iptal mi edeceksin?
Haklı çıkmak için beni suçlu mu çıkaracaksın?
- 9 Yoksa senin Tanrı gibi kolun mu var?
O'nun gibi bir sesle gürleyebilir misin?
- 10 “Şimdi kendini şan ve şerefle süsle.
Yücelik ve heybet giy.
- 11 Öfkenin hiddetini dök.
Her kibirliye bakıp onu alçalt.
- 12 Her kibirliye bakıp onu aşağıya indir.
Kötüleri yerlerinde ez.
- 13 Onları birlikte toprağa sakla.
Yüzlerini gizli yerde bağla.
- 14 O zaman sağ elinin seni kurtarabileceğini
Ben de kabul ederim.
- 15 “Şimdi seninle birlikte yarattığım behemota bak.
Öküz gibi ot yer.
- 16 İşte gücü belindedir.
Kuvveti karnının kaslarında.

- 17 Kuyruğunu sedir ağacı gibi oynatır.
Butlarının sınırları birbirine kenetlenmiştir.
- 18 Kemikleri tunç borular gibidir.
Kaburgaları demir çubuklar gibi.
- 19 Tanrı usullerinin başıdır o.
Onu yaratan ona kılıcını vermiştir.
- 20 Gerçekten dağlar ona yiyecek üretir,
Kırın bütün hayvanları orada oynar.
- 21 Nilüfer ağaçlarının altında,
Kamışların örtüsünde, bataklıkta yatar.
- 22 Nilüferler onu gölgeleriyle örter,
Derenin söğütleri onu çevreler.
- 23 İşte, ırmak taşsa bile, o ürkmeyiz.
Arden onun ağzına kadar taşsa bile, o emindir.
- 24 O gözetlerken biri onu tutar mı,
Ya da tuzakla burnunu deler mi?

41

- 1 “Levyatan’ı çengelle çekebilir misin,
Ya da onun dilini bağla bastırabilir misin?
- 2 Burnuna ip takabilir misin,
Ya da çenesini kancayla delebilir misin?
- 3 Sana çok yalvarır mı,
Ya da sana tatlı sözler söyler mi?
- 4 Seninle bir antlaşma yapar mı ki,
Onu sonsuza dek hizmetkar olarak alalım?
- 5 Onunla kuşla oynar gibi oynar mısınız?
Ya da onu kızların için bağlar mısınız?
- 6 Tacirler onun için pazarlık yapar mı?
Tüccarlar arasında onu pay ederler mi?
- 7 Derisini kancalarla doldurabilir misin,
Ya da başını balıkçı mızraklarıyla?
- 8 Elini onun üzerine koy.

Savaşı hatırla ve bir daha yapma.

⁹ İşte, ona olan umut boşunadır.

Biri onu görünce de yıkılmaz mı?

¹⁰ Hiç kimse onu kışkırtmaya cürret edecek kadar sert değildir.

Öyleyse benim önümde durabilecek olan kimdir?

¹¹ Bana önce kim verdi ki, ona ödeyeyim?

Göklerin altında olan her şey benimdir.

¹² “Onun azaları, kudretli gücü,

Ve güzel yapısı hakkında sessiz kalmayacağım.

¹³ Onun dış giysisini kim çıkarabilir?

Çenelerinin arasına kim girebilir?

¹⁴ Yüzünün kapılarını kim açabilir?

Dişlerinin çevresinde dehşet vardır.

¹⁵ Onun gururu güçlü pullardır,

Sıkı bir mühürle birbirine kapatılmıştır.

¹⁶ Birbirine o kadar yakındır ki,

Aralarına hava giremez.

¹⁷ Birbirlerine yapışmışlardır.

Birbirlerine bitişmişlerdir, öyle ki,
birbirlerinden ayrılamazlar.

¹⁸ Aksırması ışık saçar.

Gözleri sabahın göz kapakları gibidir.

¹⁹ Ağzından alevli meşaleler çıkar.

Ateş kıvılcımları sıçrar.

²⁰ Burnundan duman çıkar,

Kamış ateşinin üzerindeki kaynayan kazan
gibi.

²¹ Soluğu közleri tutuşturur.

Ağzından alev çıkar.

²² Boynunda güç vardır.

- Dehşet onun önünde oynamaktadır.
23 Etinin katmerleri birbirine yapışmıştır.
Üzerinde sabittirler.
Kımıldatılamazlar.
24 Yüreği taş kadar serttir,
Evet, değirmen taşının alt taşı gibi sert.
25 O kendini kaldırdığında, güçlüler korkar.
Onun dayacağı karşısında geri çekilirler.
26 Ona kılıçla saldıran olsa, galip gelemeyiz;
Ne mızrak, ne cirit, ne de kargı.
27 Demiri saman,
Tuncu da çürük odun sayar.
28 Ok onu kaçırılmaz.
Sapan taşları ona saman çöpü gibidir.
29 Topuzlar anız sayılır.
Cirit atışlarına güler.
30 Alt tarafları keskin çömlek parçaları gibidir,
Harman döveni gibi çamurda iz bırakır.
31 Derin suyu bir kazan gibi kaynatır.
Denizi merhem kazanı gibi yapar.
32 Ardından yolu parlatır.
İnsan derinliğin ak saçlı olduğunu sanır.
33 Yeryüzünde korkusuz olarak yaratılmış,
Onun bir eşi benzeri yoktur.
34 Yüksek olan her şeyi görür.
O, bütün gurur oğulları üzerinde kraldır.”

42

- 1 O zaman İyov Yahve'ye şöyle yanıt verdi:
2 “Her şeyi yapabileceğini,
Ve hiçbir amacının engellenemeyeceğini biliyorum.

3 “Bilgisizce tasarımı karartan bu adam kimdir?”
diye sordun.

Bu yüzden anlamadığımı, benim için çok
şaşılası olan,
Bilmediğim şeyleri söyledim.

4 “Şimdi dinle, konuşayım;
Ben sana sorayım, sen de bana yanıt ver”
dedin.

5 Seni kulaktan duymuştum,
Ama şimdi gözüm seni gördü.

6 Bu yüzden kendimden öğreniyorum,
Toz ve kül içinde tövbe ediyorum.”

7 Böylece Yahve bu sözleri İyov'a söyledikten sonra
Temanlı Elifaz'a, “Öfkem sana ve iki dostuna karşı
alevlendi; çünkü hizmetkârım İyov gibi benim
hakkımda doğru olanı söylemediniz.

8 Şimdi kendinize yedi boğa ve yedi koç alın,
hizmetkârım İyov'un yanına gidin, kendiniz için
yakmalık sunu sunun; hizmetkârım İyov sizin
için dua etsin, çünkü onu kabul ederim, size
karşı akılsızlığınıza göre davranmayayım. Çünkü
hizmetkârım İyov gibi benim için doğru olanı
söylemediniz.”

9 Temanlı Elifaz, Şuahlı Bildad ve Naamalı Sofar
gidip Yahve'nin kendilerine buyurmuş olduğu şeyi
yaptılar ve Yahve İyov'u kabul etti.

10 Dostları için dua ettiğinde, İyov'un bolluğunu
Yahve geri döndürdü. Yahve, İyov'a önceden sahip
olduğunun iki katını verdi.

11 O zaman bütün kardeşleri, bütün kız kardeşleri
eski tanıdıklarının hepsi yanına geldi, evinde

onunla birlikte yemek yediler. Onu teselli ettiler ve Yahve'nin başına getirmiş olduğu bütün kötülükler konusunda onu avuttular. Her biri ona birer para, her biri ona birer altın halka verdi.

¹² Böylece Yahve İyov'un sonunu başlangıcından daha çok kutsadı. On dört bin koyunu, altı bin devesi, bin çift öküzü ve bin dişi eşeği oldu.

¹³ Yedi oğlu ve üç kızı da oldu.

¹⁴ Birincisinin adını Yemima, ikincisinin adını Ketsia, üçüncüsünün adını Keren Happuk koydu.

¹⁵ Bütün diyarda İyov'un kızları kadar güzel kadınlar bulunmazdı. Babaları onlara kardeşleri arasında miras verdi.

¹⁶ Bundan sonra İyov yüz kırk yıl yaşadı ve oğullarını ve oğullarının oğullarını, dört kuşağa kadar gördü.

¹⁷ Böylece İyov kocamış ve günlere doymuş olarak öldü.

Yorumsuz Türkçe Çeviri (YTC) The Holy Bible in the Turkish Language, translated from the World English Bible

copyright © 2023, 2024 İsmail Serinken and eBible.org

Language: Türkçe (Turkish)

Bu çeviride Tanrı'nın Çıkış 3:14-15 ayetlerinde Moşe'ye açıklamış olduğu, değişmez ve ebedi adı "Yahve" kullanılmıştır. Yine Tanrı'nın kutsal adından gelen ve bütün adların üzerindeki en yüce ad olan Mesih'in adı da, özgün haliyle, Yeşua" olarak kullanılmıştır. Kutsal Kitap'ta bulunan tüm diğer adlar da özgün halleriyle kullanılmıştır. Bu çeviri yapılırken çevirinin yapıldığı ana metin olan World English Bible (WEB) çevirisi gibi, metni daha anlaşılır hale getirme çabasıyla yapılan yorumlardan kaçınılmış, metin mümkün olduğu kadarıyla, kelime kelime, yani literal olarak çevrilmiştir.

CC-BY-ND

Bu İncil tercümesi kontrol ediliyor. Eğer herhangi bir hata bulursanız lütfen turytc@eBible.org adresinden bize bildirin.

Bu İncil çevirisi World English Bible'dan çevrilmiştir. Orijinal Yunanca, İbranice ve Aramice'de kullanılan isimlere daha yakın olan özel isimler kullanır. Bu İncil çevirisini özgürce kopyalayabilir ve paylaşabilirsiniz.

This translation is made available to you under the terms of the Creative Commons Attribution-No Derivatives license 4.0.

You may share and redistribute this Bible translation or extracts from it in any format, provided that:

You include the above copyright and source information.

You do not make any derivative works that change any of the actual words or punctuation of the Scriptures.

Pictures included with Scriptures and other documents on this site are licensed just for use with those Scriptures and documents. For other uses, please contact the respective copyright owners.

2024-12-20

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 21 Dec 2024 from source files dated 20 Dec 2024

19fdae70-69be-522d-9a4e-8538db60f3c5